

Nr 2.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av en mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge den 19 november 1934 avslutad konvention om arv, testamente och boutredning, m. m.; given Stockholms slott den 14 december 1934.

Under återopande av de i ärendet i statsrådet och lagrådet förda protokoll samt med överlämnande av en mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge den 19 november 1934 avslutad konvention om arv, testamente och boutredning jämte slutprotokoll, vill Kungl. Maj:t härmed dels äska riksdagens godkännande av nämnda konvention, dels, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

lag om dödsbo efter dansk, finsk, isländsk eller norsk medborgare, som hade hemvist här i riket, m. m.;

lag om kvarlåtenskap efter den som hade hemvist i Danmark, Finland, Island eller Norge; samt

lag om tillsyn i vissa fall å oskiftat dödsbo efter medborgare i Danmark, Finland, Island eller Norge.

GUSTAF.

K. Schlyter.

Konvention mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om Arv og Dødsboskifte.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Island, Republiken Finlands Præsident, Hans Majestæt Norges Konge og Hans Majestæt Kongen af Sverige, hvilke er kommet overens om at afslutte en Konvention om Arv og Dødsboskifte, har udnævnt til deres befuldmægtigede:

HANS MAJESTÆT KONGEN AF DANMARK OG ISLAND:

For Danmark:
Sin Udenrigsminister,
Dr. phil. PETER ROCHEGUNE MUNCH;

For Island:
Overordentlig Gesandt og befuldmægtiget Minister, Hr. SVEINN BJÖRNSSON;

REPUBLIKEN FINLANDS PRÆSIDENT:

Republikens overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i København, Dr. phil. ROLF THESLEFF;

HANS MAJESTÆT NORGES KONGE:

Sin overordentlige Gesandt og befuldmægtigede

Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välinen perintöä, testamenttia ja pesänselvitystä koskeva sopimus.

Suomen Tasavallan Presidentti, Hänen Kuningaallinen Majesteettinsa Tanskan ja Islannin Kuningas, Hänen Kuningaallinen Majesteettinsa Norjan Kuningas ja Hänen Kuningaallinen Majesteettinsa Ruotsin Kuningas, jotka ovat sopineet perintöä, testamenttia ja pesänselvitystä koskevan sopimuksen tekemisestä, ovat määränneet valtuutetuikseen:

SUOMEN TASAVALLAN PRESIDENTTI:

Tasavallan erikoislähettilään ja täysvaltaisen ministerin Kööpenhamnissa, fil. tri ROLF THESLEFFIN;

HÄNEN KUNINKAALLINEN MAJESTEETTINSA TANSKAN JA ISLANNIN KUNINGAS:

Tanskan puolesta:
Ulkoasiainministerinsä, fil. tri PETER ROCHEGUNE MUNCHIN;

Islannin puolesta:
Erikoislähettilään ja täysvaltaisen ministerin, Herra SVEINN BJÖRNSSONIN;

HÄNEN KUNINKAALLINEN MAJESTEETTINSA NORJAN KUNINGAS:

Erikoislähettiläänsä ja täysvaltaisen ministerin-

Konvention mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige om arv, testamente och boutredning.

Republiken Finlands President, Hans Majestæt Konungen av Danmark och Island, Hans Majestæt Konungen av Norge och Hans Majestæt Konungen av Sverige, vilka överenskommit att sluta en konvention om arv, testamente och boutredning, hava till sina fullmäktige utsett:

REPUBLIKEN FINLANDS PRESIDENT:

Republikens Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire i Köpenhamn, fil. dr. ROLF THESLEFF;

HANS MAJESTÆT KONUNGEN AV DANMARK OCH ISLAND:

För Danmark:
Sin Utrikesminister, fil. dr. PETER ROCHEGUNE MUNCH;

För Island:
Herr SVEINN BJÖRNSSON, Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire;

HANS MAJESTÆT KONUNGEN AV NORGE:

Sin Envoyé extraordinaire och Ministre pléni-

Samningur milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um erfðir og skipti á dánarbúum.

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur, Forseti lýðveldisins Finnlands, Hans hátign konungur Noregs og Hans hátign konungur Svíþjóðar, sem hafa orðið ásáttir um að gera samning um erfðir og skipti á dánarbúum, hafa útnefnt sem umboðsmenn sína:

HANS HÁTIGN KONUNGUR ÍSLANDS OG DANMERKUR:

Fyrir Ísland:

Herra **SVEIN BJÖRNSON**, sérlegan sendiherra og ráðherra með umboði;

Fyrir Danmörku:

Dr. phil. **PETER ROCHEGUNE MUNCH**, utanríkisráðherra sinn;

FORSETI LÝDVELDISINS FINNLANDS:

Dr. phil. **ROLF THELEFF** sérlegan sendiherra lýðveldisins og ráðherra með umboði í Kaupmannahöfn;

HANS HÁTIGN KONUNGUR NOREGS:

Herra **HANS EMIL HUITFELDT**, sérlegan sen-

Konvensjon mellem Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige om arv og dødsboskifte.

Hans Majestet Norges Konge, Hans Majestet Kongen av Danmark og Island, Republikken Finnlands President og Hans Majestet Kongen av Sverige, som er kommet overens om å avslutte en konvensjon om arv og dødsboskifte, har til sine befullmektigede opnevnt:

HANS MAJESTET NORGES KONGE:

Sin overordentlige Sendemann og befullmektigede Minister i København, Hr. **HANS EMIL HUITFELDT**;

HANS MAJESTET KONGEN AV DANMARK OG ISLAND:

For Danmark:

Sin Utenriksminister, dr. phil. **PETER ROCHEGUNE MUNCH**;

For Island:

Overordentlig Sendemann og befullmektiget Minister, Hr. **SVEINN BJÖRNSSON**;

REPUBLIKKEN FINNLANDS PRESIDENT:

Republikkens overordentlige Sendemann og

Konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om arv, testamente och boutredning.

Hans Majestät Konungen av Sverige, Hans Majestät Konungen av Danmark och Island, Republiken Finlands President och Hans Majestät Konungen av Norge, vilka överenskommit att sluta en konvention om arv, testamente och boutredning, hava till sina fullmäktige utsett:

HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV SVERIGE:

Sin t. f. Chargé d'affaires i Köpenhamn, Herr **KNUT RICHARD THYBERG**;

HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV DANMARK OCH ISLAND:

För Danmark:

Sin Utrikesminister, fil. dr. **PETER ROCHEGUNE MUNCH**;

För Island:

Herr **SVEINN BJÖRNSON**, Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire;

REPUBLIKEN FINLANDS PRESIDENT:

Republikens Envoyé extraordinaire och Mi-

Minister i København, Hr.
HANS EMIL HUITFELDT;

HANS MAJESTÄT KON-
GEN AF SVERIGE:

Sin Chargé d'Affaires
a. i. i København, Hr.
KNUT RICHARD THYBERG;

hvilke, behørigt befuld-
mægtigede, er kommet
overens om følgende Ar-
tikler:

I. Arv og uskiftet Bo.

Artikel 1.

Naar en Statsborger i
en af de kontraherende
Stater ved sin Død var
bosat i en af de andre Sta-
ter, skal Retten til Arv
ifølge Loven bestemmes
efter Loven i den Stat,
hvor han havde Bopæl.
Havde den afdøde ikke
de sidste fem Aar været
bosat i denne Stat, skal
dog Loven i den Stat,
hvor han var Statsborger,
komme til Anvendelse,
saafremt nogen Arving
eller Legatar, for hvem
det har retlig Betydning,
begærer det. Skulde Ar-
ven efter Statsborgerlan-
dets Lov tilfalde Staten,
kan saadan Begæring ikke
fremsættes.

Begæring om Anven-
delse af Statsborgerlan-
dets Lov skal være frem-
sat inden seks Maaneder
fra Dødsfaldet. Er Skifte
ikke sluttet ved Udløbet
af denne Frist, kan Be-
gæring dog fremsættes
indtil Skiftets Slutning.

så Kööpenhaminassa,
Herra HANS EMIL HUIT-
FELDTIN;

HÄNEN KUNINKAAL-
LINEN MAJESTEETTINSA
RUOTSIN KUNINGAS:

v. a. Asiainhoitajansa
Kööpenhaminassa, Herra
KNUT RICHARD THYBER-
GIN;

jotka siihen asianmu-
kaisesti valtuutettuina
ovat sopineet seuraavista
määräyksistä:

*I. Perintö ja testamentti.
Jakamaton pesä.*

1 artikla.

Jos sopimusvaltion
kansalaisella kuollessaan
oli kotipaikka toisessa
sopimusvaltiossa, olkoon
oikeudesta häneltä jää-
neeseen perintöön voimas-
sa viimeksimainitun val-
tion laki. Milloin vaina-
jalla ei yhtäjaksoisesti vä-
hintään viiden viimeisen
elinvuotensa aikana ole
ollut kotipaikkaa siinä
valtiossa, on kuitenkin
hänen kotimaansa lakia
sovellettava, jos joku pe-
rillinen tai testamentin-
saaja, jonka oikeus on
siitä riippuvainen, sitä
vaatii. Jos kotimaan lain
mukaan perinnön saisi
valtio, älköön tällaista
vaatimusta esitettäkö.

Vaatimus kotimaan
lain soveltamisesta on esi-
tettävä kuuden kuukau-
den kuluessa kuoleman-
tapauksesta lukien tai,
milloin perinnönjako toi-
mitetaan vasta tämän
ajan kuluttua, viimeis-
tään perinnönjaossa. Sit-

potentiaire i Köpenhamn,
Herr HANS EMIL HUIT-
FELDT;

HANS MAJESTÄT KO-
NUNGEN AV SVERIGE:

Sin Chargé d'Affaires
a. i. i Köpenhamn, Herr
KNUT RICHARD THYBERG;

vilka, därtill behörigen
befullmäktigade, överens-
kommit om följande
artiklar:

*I. Arv och testamente.
Oskiftat bo.*

Artikel 1.

Hade medborgare i för-
dragslutande stat vid sin
död hemvist i annan så-
dan stat, gälle i fråga om
rätt till arv efter honom
lagen i sistnämnda stat.
Där den döde icke vid
dödsfallet sedan minst
fem år hade hemvist i den
staten, skall dock lagen i
hans hemland vinna till-
ämpning, såframt det yr-
kas av någon arvinge
eller testamentstagare,
vars rätt därav beror.
Skulle enligt hemlandets
lag arvet tillfalla staten,
må sådant yrkande ej
väckas.

Yrkande om tillämp-
ning av hemlandets lag
skall väckas inom sex
månader från dödsfallet
eller, om arvskifte äger
rum efter utgången av
sagda tid, sist vid arv-
skiftet. Sedan arvskifte
skett, må ej i något fall

diherra sinn og ráðherra með umboði í Kaupmannahöfn;

HANS HÁTIGN KONUNGUR SVÍÐJÓÐAR:

Herra KNUT RICHARD THYBERG, chargé d'affaires a. i. i Kaupmannahöfn;

sem, með gildu umboði, hafa komið sér saman um eftirfarandi greinar:

I. Arfur og óskipt bú.

1. grein.

Nú er ríkisborgari í einhverju samningsríkjanna við lát sitt búsettur í einhverju hinna ríkjanna, og skal þá rétturinn til lögerföa eftir hann ákveðinn samkvæmt lögnum í því ríki, þar sem hann átti heimilisfang. Hafi hinn látni ekki verið heimilisfastur í þessu ríki síðustu fimm árin, skal þó farið eftir lögnum í því ríki, sem hlutadeigandi átti ríkisfesti í, ef einhver erfingi eða gjafökumaður, sem þetta hefir réttarlega þýðingu fyrir, beiðist þess. Hafi arfurinn samkvæmt lögum ríkisfestislandsins átt að ganga til ríkisins, verður slík beiðni ekki fram borin.

Beiðni um að farið skuli eftir lögum ríkisfestislandsins skal borin fram innan sex mánaða frá látinu, eða sé skiptum ekki lokið innan þess tíma, áður en skiptum er lokið. Eftir að skiptum er lokið getur sá, sem

befullmektigede Minister i København, dr. phil. ROLF THESLEFF;
HANS MAJESTET KON-
GEN AV SVERIGE:

Sin Chargé d'Affaires a. i. i København, Hr. KNUT RICHARD THYBERG;

hvilke, behørig befullmektigede, er kommet overens om følgende artikler:

I. Arv og uskiftet bo.

Artikkel 1.

Når en statsborger i en av de kontraherende stater ved sin død var bosatt i en av de andre stater, bedømmes retten til arv som ikke grunner sig på testament, efter loven i den stat hvor han var bosatt. Hadde den avdøde ikke de siste fem år vært bosatt i denne stat, skal dog loven i den stat hvor han var statsborger, få anvendelse såfremt nogen arving eller legatar for hvem det har rettslig betydning, begjærer det. Skulde arven efter statsborgerlandets lov tilfalle staten, kan sådan begjæring ikke fremsettes.

Begjæring om anvendelse av statsborgerlandets lov må være fremsatt innen seks måneder fra dødsfallet eller, om skifte foregår efter utløpet av denne frist, før skiftets slutning. Etterat et skifte er sluttet, kan

nistre plénipotenciaire i Köpenhamn, fil. dr. ROLF THESLEFF;
HANS MAJESTÄT KON-
NINGEN AV NORGE:

Sin Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotenciaire i Köpenhamn, Herr HANS EMIL HUITFELDT;

vilka, därtill behörigen befullmäktigade, överenskommit om följande artiklar:

I. Arv och testamente. Oskiftat bo.

Artikel 1.

Hade medborgare i fördragsslutande stat vid sin död hemvist i annan sådan stat, gälle i fråga om rätt till arv efter honom lagen i sistnämnda stat. Där den døde icke vid dödsfallet sedan minst fem år hade hemvist i den staten, skall dock lagen i hans hemland vinna tillämpning, såfram det yrkas av någon arvinge eller testamentstagare, vars rätt därav beror. Skulle enligt hemlandets lag arvet tillfalla staten, må sådant yrkande ej väckas.

Yrkande om tillämpning av hemlandets lag skall väckas inom sex månader från dödsfallet eller, om arvskifte äger rum efter utgången av sagda tid, sist vid arvskiftet. Sedan arvskifte skett, må ej i något fall den som del-

Efter at et Skifte er sluttet, kan den, der har deltaget i Skiftet, ikke fremsætte Begæring.

Bestemmelserne i denne Artikel om Retten til Arv finder ogsaa Anvendelse paa en efterlevende Ægtefælles lovbestemte Ret til at beholde Boet udelt i Tilfælde, hvor den afdøde ikke efterlod sig Livsarvinger, samt paa saadan Ret til Underholdsbidrag af et Dødsbos Midler, som efter Loven i den Stat, hvor den afdøde var Statsborger, tilkommer en Arving udover hans Arvelod.

Artikel 2.

Var den afdøde bosat i en Stat, hvor Loven giver en efterlevende Ægtefælle Ret til Hensidten i uskiftet Bo med Livsarvinger, kommer denne Lov til Anvendelse, ogsaa naar den afdøde var Statsborger i en af de andre Stater. Havde han ikke været bosat i førstnævnte Stat de sidste fem Aar, kan dog en Livsarving straks eller senere kræve Skifte, hvis dette er hjemlet ved Loven i den Stat, hvor den afdøde var Statsborger. Denne Ret tilkommer ikke en Livsarving, hvis den efterlevende Ægtefælle, da Ægteskabet blev indgaaet, var Statsborger i den Stat, hvor den afdøde var bosat.

Naar der efter Begæring som nævnt i første

tenkuin perinnönjako on toimitettu, ei se, joka on osallistunut jakoon, enää saa vaatimusta esittää.

Mitä tässä on sanottu perintöoikeudesta on sovellettava myös eloonjääneen puolison laissa säädettyyn oikeuteen elää jakamattomassa pesässä, milloin vainajalta ei ole jäänyt rintaperillistä, niin myös sellaiseen oikeuteen elatusavun saamiseen jäämistöstä, mikä perillisellä perintöosansa lisäksi on vainajan kotimaan lain mukaan.

2 artikla.

Jos vainajalla oli kotipaikka sopimusvaltiossa, jonka lain mukaan eloonjäänyt puoliso saa elää yhdessä rintaperillisten kanssa pesää jakamatta, on sitä lakia sovellettava myöskin silloin, kun vainaja oli toisen sopimusvaltion kansalainen. Jollei vainajalla yhtäjaksoisesti vähintään viiden viimeisen elinvuotensa aikana ole ollut kotipaikkaa ensiksimmäisessä valtiossa, saa rintaperillinen kuitenkin joko heti tai jonakin myöhempanä ajankohtana vaatia ositusta toimitettavaksi, mikäli hänellä on tällainen oikeus vainajan kotimaan lain mukaan. Tällaista oikeutta ei ole rintaperillisellä, milloin eloonjäänyt puoliso avioliittoon mennessään oli sen valtion kansalainen, missä vainajalla oli kotipaikka.

Jos ensimmäisessä kapaleessa mainitun vaa-

den som deltagit i skiftet väcka sådant yrkande.

Vad nu är sagt om rätt till arv skall äga tillämpning jämväl i avseende å efterlevande makes lagstadgade rätt att sitta i oskiftat bo, då bröstarvinge ej finnes, så ock å sådan rätt till underhållsbidrag ur kvarlåtenskap som enligt hemlandets lag tillkommer arvinge utöver hans arvslott.

Artikel 2.

Hade den döde hemvist i fördragslutande stat, vars lag tillägger efterlevande make rätt att sitta i oskiftat bo med bröstarvinge, skall den lagen vinna tillämpning, ändå att den döde var medborgare i annan fördragslutande stat. Där den döde icke sedan minst fem år hade hemvist i förstnämnda stat, äge dock bröstarvinge att, genast eller vid en senare tidpunkt, påkalla avvittning,¹ såvitt dylik rätt enligt lagen i den dödes hemland tillkommer honom. Sådan rätt äge ej rum, när efterlevande maken vid äktenskapets ingående var medborgare i den stat, där den döde hade hemvist.

Skall, på grund av yrkande som i första stycket

¹ I den svenska redaktionen: bodelning.

hefir tekið þátt í skip-
tunum, ekki borið fram
slika beiðni.

den som har deltatt i skif-
tet, ikke fremsette begjæ-
ring.

tagit i skiftet väcka så-
dant yrkande.

Ákvæðin í þessari
grein um réttinn til arfs
ná einnig til lögákveðins
réttar eftirlifandi maka
til setu í óskiptu búi, er
hinn látni lætur ekki eftir
sig lögerfingja, og enn-
fremur til slíks réttar
til meðlags af eignum
dánarbús, sem erfingi á
kröfu til umfram erf-
ðahluta sinn samkvæmt
lögnum í því ríki, sem
hinn látni átti ríkisfesti í.

Bestemmelsene i denne
artikkel om retten til arv
får også anvendelse på
en gjenlevende ektefelles
lovbestemte rett til å be-
holde boet udelt når den
avdøde ikke hadde livs-
arvinger, og på sådan rett
til underholdsbidrag av
et dødsbos midler som
efter loven i den stat
hvor den avdøde var
statsborger, tilkommer en
arving utover hans arve-
lodd.

Vad nu är sagt om rätt
till arv skall äga tillämp-
ning jämväl i avseende
å efterlevande makes lag-
stadgade rätt att sitta i
oskiftat bo, * då bröst-
arvinge ej finnes, så ock
å sådan rätt till under-
hållsbidrag ur kvarläten-
skap som enligt hemlan-
dets lag tillkommer ar-
vinge utöver hans arvs-
lott.

2. grein.

Nú var hinn látni bú-
settur í ríki, þar sem
lögin heimila eftirlifandi
maka setu í óskiptu búi
með lögerfingjum, og skal
þá farið eftir þessum
lögum einnig þótt hinn
látnei hafi verið ríkis-
borgari í einhverju hinna
ríkjanna. Nú hefir hinn
látnei ekki verið heimilis-
fastur í ríkinu síðustu
fimm árin, þá getur löger-
fingi þó strax eða seinna
kraftigt skipta, ef það er
heimilað í lögum þess
ríkis, sem hinn látni
átti ríkisfesti í. Þennan
rétt hefir lögerfingi þó
ekki, ef eftirlifandi maki
var við stofnun hjúska-
par ríkisborgari í því
ríki, sem hinn látni var
búsettur í.

Artikkel 2.

Var den avdøde bosatt
i en stat, hvor loven gir en
gjenlevende ektefelle rett
til å sitte i uskiftet bo
med livsarvinger, kom-
mer denne lov til anven-
delse også når den avdøde
var statsborger i en av de
andre stater. Hadde han
ikke vært bosatt i landet
de siste fem år, kan dog
en livsarving kreve skifte
straks eller senere hvis
dette er hjemlet ved loven
i den stat hvor den av-
døde var statsborger.
Denne rett tilkommer ik-
ke en livsarving såfremt
den gjenlevende ektefelle,
da ekteskapet blev inn-
gått, var statsborger i den
stat hvor den avdøde var
bosatt.

Artikel 2.

Hade den döde hem-
vist i fördragsslutande
stat, vars lag tillägger ef-
terlevande make rätt att
sitta i oskiftat bo med
bröstarvinge, skall den
lagen vinna tillämpning,
ändå att den döde var
medborgare i annan för-
dragsslutande stat. Där
den döde icke sedan minst
fem år hade hemvist i
förstnämnda stat, äge
dock bröstarvinge att, ge-
nast eller vid en senare
tidpunkt, påkalla bodel-
ning,¹ såvitt dylik rätt
enligt lagen i den dödes
hemland tillkommer ho-
nom. Sådan rätt äge ej
rum, när efterlevande ma-
ken vid äktenskaps in-
gående var medborgare i
den stat, där den döde
hade hemvist.

Nú á að framkvæma
skipti eftir sænskan rí-

Når der efter begjæring
som nevnt i første ledd

Skall, på grund av yr-
kande som i första stycket

¹ I Finlands svenskspråkiga text: avvitrning.

Stykke skal foretages Skifte efter en svensk Statsborger, har den efterlevende Ægtefælle den Ret til ved Skiftet at udtage Midler til en vis Værdi, som er fastsat i svensk Lov.

timuksen johdosta toimittetaan ositus Ruotsin kansalaisen jälkeen, olkoon eloonjääneellä puolisollla sellainen oikeus ottaa pesästä omaisuutta tiettyyn enimpään raharvoon asti, kuin Ruotsin laissa on säädetty.

sågs, avvittning¹ äga rum efter svensk medborgare, äge efterlevande maken den rätt att ur boet uttaga egendom intill visst penningvärde som är stadgad i svensk lag.

Artikel 3.

Var den afdøde bosat i en Stat, hvor Loven ikke giver en efterlevende Ægtefælle Ret til Hensidde i uskiftet Bo med Livsarvinger, skal Ægtefællen dog have den Ret til at hensidde i uskiftet Bo, som maatte være hjemlet ved Loven i den Stat, hvor den afdøde var Statsborger, saafremt den afdøde ikke havde været bosat i førstnævnte Stat de sidste fem Aar. De Forretninger, som Statsborgerlandets Lov henlægger til Skifteretten eller anden offentlig Myndighed, udføres i saa Fald af den almindelige Underret i den Stat, hvor den afdøde var bosat. Er ogsaa den efterlevende Ægtefælle bosat der, og foreskriver Statsborgerlandets Lov Tilsyn med Forvaltningen af Boet, udøves Tilsynet af en dertil af Retten beskikket tilsynsførende (*god man*). Foreligger der en af Retten registreret Opgørelse over Boets Ejendele og Gæld (*bouppteckning*), kommer Bestemmelser i Statsborgerlandets Lov om Udfærdigelse af saadanne Opgørelser ikke til Anvendelse.

3 artikla.

Jos vainajalla oli kotipaikka sopimusvaltiossa, jonka lain mukaan eloonjääneellä puolisollla ei ole oikeutta elää yhdessä rintaperillisten kanssa pesää jakamatta, mutta puolisollla on tällainen oikeus vainajan kotimaan lain mukaan, on tätä lakia sovellettava, ellei vainajalla yhtäjaksoisesti viiden viimeisen elinvuotensa aikana ole ollut kotipaikkaa ensiksimmäisessä valtiossa. Tällöin suoritetaan vainajan kotimaan lain mukaan perinnönjako-oikeudelle tai muulle viranomaiselle kuuluvat tehtävät sen valtion yleinen alioikeus, missä hänellä oli kotipaikka, tai, jos myöskin eloonjääneellä puolisollla on siinä valtiossa kotipaikka ja vainajan kotimaan lain mukaan pesän hallinto on oleva valvonnan alainen, oikeuden määrättävä uskottu mies. Jos vainajan jälkeen on toimitettu perunkirjoitus, ei ole sovellettava mitä hänen kotimaansa laissa ehkä on perunkirjoituksesta säädetty.

Artikel 3.

Hade den döde hemvist i fördragsslutande stat, vars lag ej tillägger efterlevande make rätt att sitta i oskiftat bo med bröstarring, men förelåg sådan rätt enligt lagen i den dödes hemland, skall den lagen vinna tillämpning, där den döde ej sedan fem år hade hemvist i förstnämnda stat. Äliggande, som enligt hemlandets lag ankommer på arvsdomstol (*skifterett*) eller annan myndighet, skall härvid tillkomma allmän under rätt i den stat, där den döde hade hemvist, eller, såvitt angår tillsyn å bokens förvaltning, god man som, där jämväl den efterlevande har hemvist sagda stat, skall av rätten förordnas. Har bouppteckning ägt rum efter den döde, skall vad lagen i hans hemland må innehålla om bouppteckning ej vinna tillämpning.

¹ I den svenska redaktionen: bodelning.

kisborgara samkvæmt slikti beiðni, sem ræðir um í fyrstu málsgrein, og hefir þá eftirlifandi maki þann rétt til þess að taka handa sjálfum sér við skiptin fjármuni að ákveðinni verðupphæð, sem sænsk lög mæla fyrir um.

foretas skifte efter en svensk statsborger, har den gjenlevende ektefelle den rett til ved skiftet å utta midler til en viss verdi som er fastsatt i svensk lov.

sägs, bodelning¹ äga rum efter svensk medborgare, äge efterlevande maken den rätt att ur boet uttaga egendom intill visst penningvärde som är stadgad i svensk lag.

3. grein.

Nú var hinn látni búsettur í ríki, þar sem lög in veita ekki eftirlifandi maka rétt til setu í óskiptu húi með lögerfingjum, og skal þá makinn samt hafa þann rétt til setu í óskiptu húi, sem lögin í því ríki, sem hinn látni átti ríkisfesti í, kynnu að heimila, ef hinn látni hefir ekki verið heimilisfastur í landinu síðustu fimm árin. Þeir gjörningar, sem lög ríkisfestislandsins fela skiparétti eða öðru opinberu yfirvaldi að framkvæma, framkvæmast þá af hinum venjulega undirrétti í því ríki, sem hinn látni átti heimilisfang í. Nú er eftirlifandi maki einnig búsettur þar, þá skal, ef lög ríkisfestislandsins fyrirskipa eftirlit með stjórn búans, eftirlitið framkvæmt af eftirlitsmanni (*god man*), sem til þess er skipaður af réttinum. Ef rétturinn hefir gert skrá yfir eignir búans og skuldir (*bouppteckning*), þá skal ekki farið eftir lagafyrirmælum ríkisfestislandsins um hvernig slíkar skrár skulu færðar.

Artikkel 3.

Var den avdøde bosatt i en stat hvor loven ikke gir en gjenlevende ektefelle rett til å sitte i uskiftet bo med livsarvinger, skal ektefellen dog ha den rett til å sitte i uskifte som måtte være hjemlet ved loven i den stat hvor den avdøde var statsborger, såfremt den avdøde ikke hadde vært bosatt i landet de siste fem år. De gjøremål som statsborgerlandets lov legger til skifteretten eller annen offentlig myndighet, overtas i så fall av den almindelige underrett i den stat hvor den avdøde var bosatt. Er også den gjenlevende ektefelle bosatt der, og statsborgerlandets lov foreskriver tilsyn med forvaltningen av boet, utøves tilsynet av en tilsynsmann (*god man*) som retten opnevner. Foreligger en av retten registrert opgave over boets eiendeler og gjeld (*bouppteckning*), kommer bestemmelser i statsborgerlandets lov om utferdigelse av sådanne opgaver ikke til anvendelse.

Artikel 3.

Hade den döde hemvist i fördragsslutande stat, vars lag ej tillägger efterlevande make rätt att sitta i oskiftat bo med bröstarvinge, men förelåg sådan rätt enligt lagen i den dödes hemland, skall den lagen vinna tillämpning, där den döde ej sedan fem år hade hemvist i förstnämnda stat. Åliggande, som enligt hemlandets lag ankommer på arvsdomstol (*skifterett*) eller annan myndighet, skall härvid tillkomma allmän underrätt i den stat, där den döde hade hemvist, eller, såvitt angår tillsyn å boets förvaltning, god man som, där jämväl den efterlevande har hemvist i sagda stat, skall av rätten förordnas. Har bouppteckning ägt rum efter den döde, skall vad lagen i hans hemland må innehålla om bouppteckning ej vinna tillämpning.

¹ I Finlands svenskspråkiga text: avvittring.

Artikel 4.

Er der i Medfør af dansk Lov truffet Bestemmelse om, at der skal beskikkes Tilsynsværge for Enke, som vil hensidde i uskiftet Bo, faar Bestemmelsen kun Virkning, saafremt Enken ved Mandens Død var bosat i Danmark. Bosætter hun sig senere i en af de andre Stater, bortfalder Tilsynsværgemaalet.

4 artikla.

Jos Tanskan lain mukaisesti on määrätty, että leskivaimolla, joka tahtoo elää jakamattomassa pesässä, on oleva valvoja, olkoon määräys tehoisa vain, milloin vaimolla hänen miehensä kuollessa oli kotipaikka Tanskassa. Jos vaimo sittemmin asettuu asumaan muuhun sopimusvaltioon, lakkaa valvojan toimi.

Artikel 4.

Har i enlighet med dansk lag träffats bestämmelse om förordnande av tillsyningsman för änka som vill sitta i oskiftat bo (*tilsynsværge*) vare bestämmelsen gällande allenast där änkan vid mannens död hade hemvist i Danmark. Tager änkan sedermera hemvist i annan fördragsslutande stat, skall tillsyningsmannens befattning med boet upphöra.

Artikel 5.

Bestemmelserne i Artiklerne 2, 3 og 4 om Adgangen til at hensidde i uskiftet Bo med Livsarvinger finder tilsvarende Anvendelse paa Adgangen til at hensidde i uskiftet Bo med Adoptivbarn eller dets Livsarvinger.

5 artikla.

Mitä 2, 3 ja 4 artiklassa määrätään oikeudesta elää yhdessä rintaperillisten kanssa pesää jakamatta on vastaavasti sovellettava oikeuteen elää jakamattomassa pesässä yhdessä ottolapsen tai sen jälkeläisen kanssa.

Artikel 5.

Vad i artiklarna 2, 3 och 4 stadgas om rätt att sitta i oskiftat bo med bröstarvinge skall äga motsvarande tillämpning i fråga om rätt att sitta i oskiftat bo med adoptivbarn eller dess avkomling.

Artikel 6.

Den, som i Henhold til Artiklerne 1, 2 eller 3 begærer Statsborgerlandets Lov anvendt, skal om fornødent godtgøre, at de nævnte Betingelser foreligger, og fremlægge Oplysninger om Indholdet af Statsborgerlandets Lov.

6 artikla.

Sen, joka 1, 2 tai 3 artiklan mukaan vaatii kotimaan lakia sovellettavaksi, on tarvittaessa näytettävä, että soveltamisen edellytykset ovat olemassa, niin myös selvitettävä mainitun lain sisällys.

Artikel 6.

Den som enligt artikel 1, 2 eller 3 påkallar tillämpning av hemlandets lag skall, där det erfordras, visa, att förutsättningarna för sådan tillämpning äro för handen, så ock styrka innehållet av nämnda lag.

Artikel 7.

Ved Deling af Ægtefællers Bo efter den enes eller begges Død forholdes der, forsaavidt ikke andet følger af Artikel 2, 2 Stykke, efter de Regler, som i Artiklerne 3 og 6 i Konvention af 6. Februar 1931 er givet om Ægtefællers Formueforhold.

7 artikla.

Omaisuiden osituksessa, jota tässä sopimuksessa tarkoitetaan, on, mikäli 2 artiklan 2 kappaleesta ei muuta johdu, noudatettava mitä helmikuun 6 päivänä 1931 tehdyn sopimuksen 3 ja 6 artiklassa on määrätty puolisoitten varallisuussuhteista.

Artikel 7.

Vid avvittning¹ som i denna konvention avses skall, såvitt annat ej följer av artikel 2 andra stycket, iakttagas vad i artiklarna 3 och 6 av konventionen den 6 februari 1931 är stadgat i fråga om makars förmögenhetsförhållanden.

¹ I den svenska redaktionen: bodelning.

4. grein.

Nú er samkvæmt dönskum lögum ákveðið, að skipaður skuli forráðamaður (*Tilsynsværge*) með ekkju, sem vill sitja í óskiptu húsi, og skal þá því aðeins farið eftir þeirri ákvörðun, að ekkjan hafi við lát manns síns verið búsett í Danmörku. Nú búsetur ekkjan sig síðar í einhverju hinna ríkjanna, og fellur forráðamennskan þá niður.

Artikel 4.

Er der i henhold til dansk lov truffet bestemmelse om at tilsynsværge skal opnevnes for en enke som vil sitte i uskiftet bo, får bestemmelsen bare virkning såfremt enken ved mannens død var bosatt i Danmark. Bosetter hun sig senere i en av de andre stater, faller tilsynsvergemålet bort.

Artikel 4.

Har i enlighet med dansk lag träffats bestämmelse om förordnande av tillsyningsman för änka som vill sitta i oskiftat bo (*tilsynsværge*), vare bestämmelsen gällande allenast där änkan vid mannens död hade hemvist i Danmark. Tagger änkan sedermera hemvist i annan fördragsslutande stat, skall tillsyningsmannens befattning med boet upphöra.

5. grein.

Ákvæðin í 2., 3. og 4. grein um heimildina til setu í óskiptu húsi með lögerfingjum gilda á hliðstæðan hátt um heimildina til setu í óskiptu húsi með kjörbarni eða lögerfingjum þess.

Artikel 5.

Bestemmelsene i artiklene 2, 3 og 4 om rett til å sitte i uskiftet bo med livsarvinger får tilsvarende anvendelse på retten til å sitte i uskiftet bo med adoptivbarn eller adoptivbarns livsarvinger.

Artikel 5.

Vad i artiklarna 2, 3 och 4 stadgas om rätt att sitta i oskiftat bo med bröstarvinge skall äga motsvarande tillämpning i fråga om rätt att sitta i oskiftat bo med adoptivbarn eller dess avkomling.

6. grein.

Sá, sem samkvæmt 1., 2. eða 3. grein beiðist þess, að farið verði eftir lögum ríkisfestislandsins, skal, ef það er nauðsynlegt, sanna, að umrædd skilyrði séu fyrir hendi, og gefa upplýsingar um efni laga ríkisfestislandsins.

Artikel 6.

Den som efter artikel 1, 2 eller 3 krever statsborgerlandets lov anvendt, skal, om det er nødvendig, godtgjøre at de fastsatte vilkår er tilstede, og fremlegge oplysninger om innholdet av statsborgerlandets lov.

Artikel 6.

Den som enligt artikel 1, 2 eller 3 påkallar tillämpning av hemlandets lag skall, där det erfordras, visa, att förutsättningarna för sådan tillämpning äro för handen, så ock styrka innehållet av nämnda lag.

7. grein.

Við skipti á félagsbúi hjóna að öðru eða báðum látnum skal, ef ekki leiðir annað af ákvæði 2. málsgreinar 2. greinar, farið eftir þeim reglum, sem settar eru um fjármál hjóna í 3. og 6. grein í samningnum frá 6. febrúar 1931.

Artikel 7.

Ved deling av ektefellers bo efter den ene eller begge ektefellers død skal, forsåvidt ikke følger av artikkel 2 annet ledd, iakttas hvad der i artiklene 3 og 6 i konvensjonen av 6 februar 1931 er bestemt om ektefellers formuesforhold.

Artikel 7.

Vid bodelning¹ som i denna konvention avses skall, såvitt annat ej följer av artikel 2 andra stycket, iakttagas vad i artiklarna 3 och 6 av konventionen den 6 februari 1931 är stadgat i fråga om makars förmögenhetsförhållanden.

¹ I Finlands svenskspråkiga text: avvittring.

Artikel 8.

Testamente, der er oprettet af en Arvelader, som ved sin Død var Statsborger i en af Staterne og bosat i en af dem, skal i Henseende til Formen anses for gyldigt, saafremt der ved Oprettelsen er gaaet frem efter Loven i den af Staterne, hvor Testamentet er oprettet, eller hvor Testator ved Oprettelsen var bosat eller var Statsborger. Tilbagekaldelse af et Testament skal anses for gyldig, naar Testator er gaaet frem efter Loven i den af Staterne, hvor han ved Tilbagekaldelsen var bosat eller var Statsborger.

Artikel 9.

Den Alder og Myndighed, som kræves til Oprettelse eller Tilbagekaldelse af Testamentet, bedømmes efter Loven i den af Staterne, hvor Testator ved Oprettelsen eller Tilbagekaldelsen var bosat. Havde han da ikke de sidste fem Aar været bosat i denne Stat, er Testamentet eller Tilbagekaldelsen ogsaa gyldig, hvis Betingelserne ifølge Statsborgerlandets Lov var til Stede.

Artikel 10.

Spørgsmaal om Testamentets eller Tilbagekaldelsens Ugyldighed paa

8 artikla.

Testamentti, jonka on tehnyt henkilö, joka kuollessaan oli sopimusvaltion kansalainen ja jolla oli kotipaikka jossakin sopimusvaltiossa, on katsottava muodon puolesta päteväksi, jos sitä tehtäessä on menetelty sen sopimusvaltion lain mukaisesti, missä testamentti tehtiin tahi testamentintekijällä testamentin tehdessään oli kotipaikka tai jonka kansalainen hän silloin oli. Testamentin peruuttaminen olkoon pätevä, jos siinä on menetelty sen sopimusvaltion lain mukaisesti, missä testamentintekijällä peruuttamisen toimittaessaan oli kotipaikka tai jonka kansalainen hän silloin oli.

9 artikla.

Kelpoisuus testamentin tekemiseen tai peruuttamiseen määräytyy sen sopimusvaltion lain mukaan, missä testamentintekijällä testamentin tehdessään tai peruuttaessaan oli kotipaikka. Jollei hänellä silloin yhtäjaksoisesti vähintään viiden edellisen vuoden aikana ole ollut kotipaikka siinä valtiossa, olkoon testamentti tai sen peruuttaminen pätevä myöskin siinä tapauksessa, että toimenpiteen edellytykset olivat olemassa hänen kotimaansa lain mukaan.

10 artikla.

Onko testamentti tai sen peruuttaminen pätemätön testamentintekijän

Artikel 8.

Testamente efter den som vid sin död var medborgare i fördragsslutande stat och hade hemvist i sådan stat skall i avseende å formen anses giltigt, om vid dess tillkomst förfarits enligt lagen i fördragsslutande stat, där testamentet upprättades eller testator vid tiden för upprättandet hade hemvist eller var medborgare. Återkallelse av testamente vare gällande, om därvid förfarits enligt lagen i den av staterna, där testator vid återkallelsen hade hemvist eller var medborgare.

Artikel 9.

Fråga om behörigheten att upprätta testamentet eller att återkalla detta skall bedömas enligt lagen i fördragsslutande stat, där testator hade hemvist vid den tid då åtgärden vidtogs. Hade han ej då sedan minst fem år hemvist i den staten, vare testamentet eller återkallelsen gällande jämväl om han enligt hemlandets lag ägde vidtaga åtgärden.

Artikel 10.

Fråga om testamentets eller återkallelsens ogiltighet på grund av testa-

8. grein.

Arfleiðsluskrá gerð af arfleifanda, sem við lát sitt var ríkisborgari í einhverju samningsríkjanna og búsettur í einhverju þeirra, skal, að því er formsatriðin snerfir, álitast gild, ef við arfleiðslugjörninginn er farið eftir lögunum í því ríki, sem arfleiðsluskráin er gerð í eða arfleiðandi átti heimilisfang í eða ríkisfesti við arfleiðslugjörninginn. Riftun arfleiðsluskrár telst gild, ef arfleiðandi hefir farið eftir lögunum í því ríki, sem hann átti heimilisfang eða ríkisfesti í við riftunina.

Artikkel 8.

Testament efter en arvelater som ved sin død var statsborger i en av statene og var bosatt i en av dem, skal med hensyn til formen ansees for gyldig såfremt der ved opprettelsen er gått frem efter loven i den av statene hvor testamentet er opprettet, eller hvor testator ved opprettelsen var bosatt eller var statsborger. Tilbakekallelse av et testament ansees for gyldig når testator har gått frem efter loven i den av statene hvor han ved tilbakekallelsen var bosatt eller var statsborger.

Artikel 8.

Testamente efter den som vid sin död var medborgare i fördragsslutande stat och hade hemvist i sådan stat skall i avseende å formen anses giltigt, om vid dess tillkomst förfarits enligt lagen i fördragsslutande stat, där testamentet upprättades eller testator vid tiden för upprättandet hade hemvist eller var medborgare. Återkallelse av testamente vare gällande, om därvid förfarits enligt lagen i den av staterna, där testator vid återkallelsen hade hemvist eller var medborgare.

9. grein.

Um aldur og lögræði, sem krafizt er til þess að geta gert arfleiðsluskrá eða rift hana, skal farið eftir lögunum í því ríkjanna, sem arfleiðandi átti heimilisfang í við arfleiðslugjörninginn eða við riftunina. Hafi arfleiðandi þá ekki verið heimilisfastur í því ríki síðustu fimm árin, er arfleiðsluskráin eða riftunin einnig gild, ef uppfyllt eru þau skilyrði, sem sett eru í lögum ríkisfestislandsins.

Artikkel 9.

Den alder og myndighet som kreves til oprettelse eller tilbakekallelse av testamentet, bedømmes efter loven i den av statene hvor testator ved opprettelsen eller tilbakekallelsen var bosatt. Hadde han da ikke vært bosatt i denne stat de siste fem år, er testamentet eller tilbakekallelsen også gyldig dersom betingelsene efter statsborgerlandets lov var tilstede.

Artikel 9.

Fråga om behörigheten att upprätta testamentet eller att återkalla detta skall bedömas enligt lagen i fördragsslutande stat, där testator hade hemvist vid den tid då åtgärden vidtogs. Hade han ej då sedan minst fem år hemvist i den staten, vare testamentet eller återkallelsen gällande jämväl om han enligt hemlandets lag ägde vidtaga åtgärden.

10. grein.

Um það, hvort arfleiðsluskrá eða riftun arfleiðsluskrár sé gild vegna

Artikkel 10.

Spørsmål om testaments eller tilbakekallelsens ugyldighet på grunn av

Artikel 10.

Fråga om testamentets eller återkallelsens ogiltighet på grund av testators

Grund af Testators Sinds-tilstand eller paa Grund af Svig, Vildfarelse, Tvang eller anden utilbørlig Paa-virkning bedømmes efter Loven i den af Staterne, hvor Testator var bosat, da Testamentet blev oprettet eller tilbagekaldt.

Artikel 11.

Bestemmelser i finsk eller svensk Lov om, at et Testamente efter Testators Død skal indleveres til Retten inden en vis Tid (*testamentsbevakning*), faar ogsaa Anvendelse paa et Testamente efter en Statsborger i en anden af Staterne, saafremt han ved Dødsfaldet var bosat i Finland eller Sverige. Det samme gælder Bestemmelser i finsk eller svensk Lov om, at en Arving, som vil angribe et Testaments Gyldighed, skal rejse Sag inden en vis Tid, efter at Testamentet er forkyndt for ham (*testamentskländer*).

Artikel 12.

Spørgsmaal om den bindende Virkning af Døds-gaver, Arvepagter og Arveafkald overfor Arveladeren skal, naar denne ved sin Død var Statsborger i en af Staterne, afgøres efter Loven i den af Staterne, hvor han var bosat, da Aftalen blev truffet.

Det samme gælder Spørgsmaal om, hvorvidt Midler, som en Arving har modtaget af Arveladeren,

mielentilan perusteella tai petoksen, erehdyksen, pakottamisen tai muun epäoikeutetun vaikuttamisen vuoksi, on ratkaistava sen sopimusvaltion lain mukaan, missä hänellä testamentin tehdessään tai peruuttaessaan oli kotipaikka.

11 artikla.

Jos sopimusvaltion kansalaisella kuollessaan oli kotipaikka Suomessa tai Ruotsissa, on testamentin valvonnan ja moittimisen suhteen sovellettava siellä voimassaolevaa lakia.

12 artikla.

Perinnönjättäjän tekemän perintösopimuksen tai kuoleman varalta antaman lahjan pätevyys arvosteltakoon, milloin perinnönjättäjä kuollessaan oli sopimusvaltion kansalainen, sen sopimusvaltion lain mukaan, missä hänellä oikeustoimen suorittaessaan oli kotipaikka.

Saman lain nojalla ratkaistaan, onko perillisen perinnönjättäjältä tämän eläessä saamaa omaisuut-

tors sinnestillstånd eller på grund av svek, villfarelse, tvång eller annan otillbörlig påverkan skall bedömas enligt lagen i den av staterna, där han hade hemvist vid den tid då åtgärden vidtogs.

Artikel 11.

Hade medborgare i fördragsslutande stat vid sin död hemvist i Finland eller Sverige, skall där gällande lag vinna tillämpning i fråga om bevakning och kländer av testamente.

Artikel 12.

Fråga om bindande verkan av arvsavtal med arvlätaren eller gåva för dödsfalls skull varde, där arvlätaren vid sin död var medborgare i fördragsslutande stat, bedömd enligt lagen i den av staterna, där han hade hemvist då rättshandlingen företogs.

Detsamma gäller fråga huruvida egendom som arvinge bekommit av arvlätaren under dennes livs-

sálarástands arfleiddanda, eða vegna svika, blekinga, þvingunar, eða annara óleyfilegra áhrifa, skal dæmt eftir lögum þess ríkjanna, sem arfleiddandi átti heimilisfang í við arfleidslugjörninginn eða riftun hans.

testatorssinnstíland eller på grunn av svik, villfarelse, tvang eller annen utilbørlig påvirkning bedømmes efter loven i den av statene hvor testator var bosatt da testamentet blev oprettet eller tilbakekalt.

sinnestíland eller på grund av sveik, villfarelse, tvang eller annen otillbørlig påverkan skall bedömas enligt lagen i den av staterna, där han hade hemvist vid den tid då ätgärden vidtogs.

11. grein.

Ákvæði í finnskum eða sænskum lögum um að arfleidsluskrá skuli eftir lát arfleiddanda afhent til réttarins innan ákveðins tíma (*testamentsbevakning*) gilda einnig um arfleidsluskrá eftir ríkisborgara í einhverju hinna samningsríkjanna, ef arfleiddandi var búsettur í Finnlandi eða Svíþjóð við lát sitt. Sama gildir um ákvæði í finnskum eða sænskum lögum um að erfingi, sem vill mótmæla gildi arfleidsluskrár, skuli hefja málsókn innan ákveðins tíma frá því að arfleidsluskráin hafði verið birt honum (*testamentskländer*).

Artikkel 11.

Bestemmelser i finsk eller svensk lov om at et testament efter testators død skal innleveres til retten innen en viss tid (*testamentsbevakning*), får også anvendelse på testament efter en statsborger i en annen av statene såfremt han ved dødsfallet var bosatt i Finnland eller Sverige. Det samme gjelder bestemmelser i finsk eller svensk lov om at en arving som vil angripe et testaments gyldighet, må reise sak innen en viss tid efterat testamentet er forkynt for ham (*testamentskländer*).

Artikel 11.

Hade medborgare i fördragsslutande stat vid sin död hemvist i Finland eller Sverige, skall där gällande lag vinna tillämpning i fråga om bevakning och kländer av testamente.

12. grein.

Um það, hvort dánargjafir, erfðasamningar og erfðaaafsöl hafi gildi gagnvart arfleifanda, skal, ef arfleifandi var ríkisborgari í einhverju ríkjanna við lát sitt, dæmt eftir lögnum í því ríkjanna, sem hann átti heimilisfang í, þegar gjörningurinn var gerður.

Artikkel 12.

Spørsmål om den bindende virkning av døds-gaver, arvepakter og arveavkall overfor arvelateren skal, når denne ved sin død var statsborger i en av statene, avgjøres efter loven i den av statene hvor han var bosatt da avtalen blev inngått.

Artikel 12.

Fråga om bindande verkan av arvsavtal med arvlåtaren eller gåva för dödsfalls skull varde, där arvlåtaren vid sin död var medborgare i fördragsslutande stat, bedömd enligt lagen i den av staterna, där han hade hemvist då rättshandlingen företogs.

Á sama hátt skal dæma um það, hvort fjármunir, sem erfingi hefir þegið af arfleifanda meðan hann

Det samme gjelder spørsmål om midler som en arving har mottatt av arvelateren mens denne

Detsamma gäller fråga huruvida egendom som arvinge bekommit av arvlåtaren under dennes livs-

medens denne levede, skal anses som Forskud paa Arv.

ta pidettävä ennakkope-
rintönä.

tid skall anses såsom för-
skott å arvet.

Artikel 13.

De særlige Regler, som i nogen af Staterne gælder om en Arvings Ret til fast Ejendom med Tilbehør eller om en Arveladers Adgang til ved Testamente at raade over saadan Ejendom til Fordel for enkelte Arvinger, finder Anvendelse paa Ejendom i denne Stat.

Retten til ved Testamente at træffe fideikommissariske Bestemmelser vedrørende fast Ejendom eller andre Bestemmelser over saadan Ejendom til Fordel for ufødte bedømmes ligeledes efter Løven i den Stat, hvor Ejendommen ligger. Paa Retten til at træffe saadanne Bestemmelser angaaende andet end fast Ejendom kommer denne Konvention ikke til Anvendelse.

Artikel 14.

Efterlader en Statsborger i en af Staterne sig Adoptivbarn, og er Adoptionsbevillingen i en af disse Stater meddelt med Forbehold om Ret for Adoptanten til uafhængig af Adoptionen at raade over sine Efterladenskaber, skal dette Forbehold have Gyldighed ogsaa i de andre Stater.

Artikel 15.

Spørgsmaal om Forbrydelse af Retten til Arv

13 artikla.

Milloin sopimusvaltiossa on jonkun perillisen oikeudesta kiinteään omaisuuteen tarpeistoinen tai perinnönjättäjän oikeudesta määrätä tällaisesta omaisuudesta testamentilla jonkun perillisen hyväksi voimassa erikoismääräyksiä, on näitä noudatettava siinä valtiossa olevan omaisuuden osalta.

Oikeus testamentilla antaa sääntöperintömääräyksiä kiinteästä omaisuudesta tai muuten syntymättömien hyväksi määrätä tällaisesta omaisuudesta määrätyköön niin ikään sen sopimusvaltion lain mukaan, missä omaisuus on. Oikeuteen antaa tällaisia määräyksiä irtaimesta omaisuudesta ei tätä sopimusta sovelleta.

14 artikla.

Jos sopimusvaltion kansalaiselta jää eloon ottolapsi, olkoon, milloin päätös lapseksiottamisesta on annettu tällaisessa valtiossa ja päätöksessä on lapseksiottajalle varattu oikeus jäämistöstänsä määräämiseen, tämä varaus voimassa kaikissa sopimusvaltioissa.

15 artikla.

Oikeuden menettämisen perinnön tai testa-

Artikel 13.

Där i fördragsslutande stat särskilda regler gälla angående viss arvinges rätt till fast egendom med tillbehör eller om arvlätares befogenhet att genom testamente förordna om sådan egendom till förmån för viss arvinge, skola nämnda regler lända till efterrättelse beträffande egendom i den staten.

I fråga om rätt att genom testamente träffa fideikommissariskt förfogande angående fast egendom eller eljest till förmån för ofödda förordna om sådan egendom gälla ock lagen i fördragsslutande stat, där egendomen är belägen. Å rätt att sälunda förordna om lös egendom har denna konvention ej avseende.

Artikel 14.

Efterlämnar medborgare i fördragsslutande stat adoptivbarn, skall, där beslutet om adoptionen meddelats i sådan stat och innefattar förbehåll om rätt för adoptanten att förfoga över sin kvarlåtenskap, det förbehåll gälla i envar av staterna.

Artikel 15.

Fråga om förverkande av rätt att taga arv eller

var enn á lífi, skuli taldir fyrirframgreiðsla upp í arf.

levet, skal ansees som forskudd på arv.

tid skall anses såsom förskott å arvet.

13. grein.

Artikkel 13.

Artikel 13.

Nú gilda í einhverju samningsríkjanna sérstakar reglur um rétt einhvers erfingja til fasteignar með öllu tilheyrandi, eða um heimild arfleifanda til þess að ráðstafa slíkri eign með ákvæði í arfleiðsluskrá til handa einstökum erfingjum, og skal þá farið eftir þeim reglum um eignir í því ríki.

De særlige regler som i nogen av statene gjelder om en arvinges rett til fast eiendom med tilbehør, eller om en arvelaters adgang til ved testament å råde over sådan eiendom til fordel for enkelte arvinger, får anvendelse på eiendom i denne stat.

Där i fördragsslutande stat särskilda regler gälla angående viss arvinges rätt till fast egendom med tillbehör eller om arvlåtars befogenhet att genom testamente förordna om sådan egendom till förmån för viss arvinge, skola nämnda regler lända till efterrättelse beträffande egendom i den staten.

Um réttinn til þess að gera ráðstafanir í arfleiðsluskrá varðandi óðalsrétt yfir fasteign (*fideikommissariske Bestemmelser*) eða aðrar ráðstafanir um slíka eign vegna ófæddra, skal einnig dæmt eftir lögunum í því ríki, sem eignin er í. Um réttinn til þess að gera slíkar ráðstafanir um annað en fasteignir gildir þessi samningur ekki.

Retten til gjennem testament å treffe fideikommissariske forføininger over fast eiendom eller andre forføininger over fast eiendom til fordel for ufødte bedømmes likeledes efter loven i den stat hvor eiendommen ligger. På retten til å treffe sådanne forføininger over annet enn fast eiendom kommer denne konvensjon ikke til anvendelse.

I fråga om rétt att genom testamente träffa fideikommissariskt förfogande angående fast egendom eller eljest till förmån för ofödda förordna om sådan egendom gälle ock lagen i fördragsslutande stat, där egendomen är belägen. Å rétt att sålunda förordna om lös egendom har denna konvention ej avseende.

14. grein.

Artikkel 14.

Artikel 14.

Nú lætur ríkisborgari í einhverju samningsríkjanna eftir sig kjörbarn, en ættleiðingarleyfið er veitt í einhverju þessara ríkja með fyrirvara um rétt kjörforeldris til þess að ráða yfir eftirlátnum eignum sínum án tillits til ættleiðingarinnar, og skal þá þessi fyrirvari einnig hafa gildi í hinum ríkjunum.

Er der adoptivbarn efter en statsborger i en av statene, og er adopsjonsbevillingen gitt i en av disse stater med forbehold om rett for adoptanten til uten hinder av adopsjonen å råde over sine efterlatenskaper, skal dette forbehold ha gyldighet også i de andre stater.

Efterlämnar medborgare i fördragsslutande stat adoptivbarn, skall, där beslutet om adoptionen meddelats i sådan stat och innefattar förbehåll om rätt för adoptanten att förfoga över sin kvarlåtenskap, det förbehåll gälla i envar av staterna.

15. grein.

Artikkel 15.

Artikel 15.

Um það, hvort einhver hafi fyrirgert rétti sínum

Spørsmål om forbrytelse av retten til arv eller

Fråga om förverkande av rätt att taga arv eller

eller Legat og om Adgang til at gøre en Arving arveløs bedømmes, naar Arveladeren var Statsborger i en af Staterne, efter Loven i den af Staterne, hvor han ved sin Død var bosat.

Artikel 16.

Om Forældelse af Retten til Arv eller Legat efter en Statsborger i en af Staterne gælder Loven i den af Staterne, hvor Arveladeren ved sin Død var bosat.

II. Arveladerens Gæld.

Artikel 17.

Arvingers Ansvar for Gæld efter en Statsborger i en af Staterne eller for Opfyldelse af Legat eller testamentarisk Paalæg bedømmes efter Loven i den af Staterne, hvor Arveladeren ved sin Død var bosat. Det samme gælder Ansvaret for Opfyldelse af Underholdspligt, som paahvilede den afdøde overfor Barn udenfor Ægteskab eller et saadant Barns Moder.

Artikel 18.

Præklusivt Proklama, som er udstedt i Boet efter en Statsborger i en af Staterne, faar ikke Virkning med Hensyn til kendte Fordringer, naar Fordringshaveren er bosat i en af de andre Stater og

mentin saamiseen ja oikeus perinnöttömäksi tekemiseen määräytyvät, milloin vainaja oli sopimusvaltion kansalainen, sen sopimusvaltion lain mukaan, missä hänellä kuollessaan oli kotipaikka.

16 artikla.

Oikeuden vanhentumisesta sopimusvaltion kansalaisen jättämän perinnön tai tekemän testamentin saamiseen olkoon voimassa sen sopimusvaltion laki, missä hänellä kuollessaan oli kotipaikka.

II. Vainajan velka.

17 artikla.

Perillisen tai testamentinsaajan vastuu sopimusvaltion kansalaiselta jääneestä velasta tahi legaatin tai käyttömääräyksen täyttämisestä vainajan testamentin mukaisesti määrättyy sen sopimusvaltion lain mukaan, missä vainajalla oli kotipaikka. Sama on voimassa sellaisen elatusvelvollisuuden täyttämistä koskevasta vastuusta, mikä vainajalla oli avioliiton ulkopuolella syntynyttä lasta tai sen äitiä kohtaan.

18 artikla.

Sopimusvaltion kansalaisen jälkeen pesänselvityksen kestäessä annettu valvontahaaste olkoon, mikäli on kysymys tunnetausta saamisesta ja velkojalla oli kotipaikka toisessa sopimusvaltiossa, te-

testamente eller om arvlösgörelse varde, där den döde var medborgare i fördragsslutande stat, bedömd enligt lagen i den av staterna, där han vid sin död hade hemvist.

Artikel 16.

Om preskription av rätt att taga arv eller testamente efter medborgare i fördragsslutande stat gäle lagen i den av staterna, där han vid sin död hade hemvist.

II. Den dödes gäld.

Artikel 17.

Fråga om arvinges eller testamentstagares ansvarighet för gäld efter medborgare i fördragsslutande stat eller för fullgörande av legat eller ändamålsbestämmelse enligt den dödes testamente varde bedömd efter lagen i fördragsslutande stat, där han hade hemvist. Det samma gäller ansvarighet för fullgörandet av underhållsplikt, som ålåg den döde emot barn utom äktenskap eller dess moder.

Artikel 18.

Proklama, som utfärdats under boutredning efter medborgare i fördragsslutande stat, vare, såframt fordringen var känd och borgenären hade hemvist i annan fördragsslutande stat, utan

til arfs eða gjafa-arfs, og um heimild til þess að svipta erfingja arfi, skal, hafi arfleifandi verið ríkisborgari í einhverju ríkjanna, dæmt eftir lögnum í því ríkjanna, sem hann var búsettur í við látið.

16. grein.

Um fyrningu réttar til arfs eða gjafa-arfs eftir ríkisborgara í einhverju ríkjanna gilda lögin í því ríkjanna, sem arfleifandi var búsettur í við lát sitt.

II. Skuldir arfleifanda.

17. grein.

Um ábyrgð erfingja á skuldum arfleifanda, er var ríkisborgari í einhverju samningsríkjanna, og um ábyrgð þeirra á að gjafa-arfur verði greiddur eða fyrirmæli arfleifðuskrár uppfyllt, skal farið eftir lögnum í því ríkjanna, sem arfleifandi var búsettur í við lát sitt. Sama gildir um ábyrgðina á fullnægju meðlagsskyldu, sem hvílir á hinum látna gagnvart óskilgetnu barni eða móður óskilgetins barns.

18. grein.

Innköllun til skuldheimtumanna að viðlagðri ógildingunni kröfu (*præklusívt proklama*), sem gefin hefir verið út í búi eftir ríkisborgara í einhverju ríkjanna, gildir ekki að því er

legat og om adgangen til å gjøre en arving arveløs bedømmes, når arvelateren var statsborger i en av statene, efter loven i den av statene hvor han ved sin død var bosatt.

Artikkel 16.

Om foreldelse av retten til arv eller legat efter en statsborger i en av statene gjelder loven i den av statene hvor arvelateren ved sin død var bosatt.

II. Arvelaterens gjeld.

Artikkel 17.

Arvingers ansvar for gjeld efter en statsborger i en av statene og for opfyllelse av legat eller testamentarisk pålegg bedømmes efter loven i den av statene hvor arvelateren ved sin død var bosatt. Det samme gjelder ansvaret for opfyllelse av underholdsplikt som påhvilde den avdøde overfor barn født utenfor ekteskap eller et sådant barns mor.

Artikkel 18.

Preklusívt proklama som er utferdiget i boet efter en statsborger i en av statene, får ikke virkning for kjente fordringer, når fordringshaveren er bosatt i en av de andre stater og ikke i tide har

testamente eller om arveløsgjørelse varde, där den döde var medborgare i fördragsslutande stat, bedömd enligt lagen i den av staterna, där han vid sin död hade hemvist.

Artikel 16.

Om preskription av rätt att taga arv eller testamente efter medborgare i fördragsslutande stat gälle lagen i den av staterna, där han vid sin död hade hemvist.

II. Den dödes gäld.

Artikel 17.

Fråga om arvinges eller testamentstagares ansvarighet för gäld efter medborgare i fördragsslutande stat eller för fullgörande av legat eller ändamålsbestämmelse enligt den dödes testamente varde bedömd efter lagen i fördragsslutande stat, där han hade hemvist. Detsamma gäller ansvarighet för fullgörandet av underhållsplikt, som ålåg den döde emot barn utom äktenskap eller dess moder.

Artikel 18.

Proklama, som utfärdats under boutredning efter medborgare i fördragsslutande stat, vare, såframt fordringen var känd och borgenären hade hemvist i annan fördragsslutande stat, utan ver-

ikke i Tide har faaet særskilt Meddelelse om Proklamaet og dets Virkning eller paa anden Maade er blevet bekendt dermed.

hoton, ellei velkoja ollut ajoissa saanut eri ilmoitusta haasteesta ja sen vaikutuksesta tai hänellä muuten ollut siitä tietoa.

verkan, med mindre borgeren i tid erhållit särskilt meddelande om proklaman och dess verkan eller eljest därom ägt kännedom.

III. Skiftebehandling.

Artikel 19.

Behandlingen af et Dødsbo og Skifte mellem den afdødes Arvinger og den efterlevende Ægtefælle skal, naar den afdøde var Statsborger i en af Staterne og var bosat i en af dem, foregaa efter Loven i den Stat, hvor han ved sin Død var bosat, og skal høre under Retterne i denne Stat, forsaavidt Loven henlægger Behandlingen til Retten.

Har en efterlevende Ægtefælle, som er Statsborger i en af Staterne, hensiddet i uskiftet Bo, og skal Boet skiftes, foregaaer Behandlingen efter Loven i den af Staterne, hvor den efterlevende Ægtefælle er eller ved sin Død var bosat, og i den Udstrækning, hvori Loven foreskriver det, under Medvirkning af denne Stats Retter.

Behandlingen af Boet skal ogsaa omfatte Formue, som findes i de andre Stater.

III. Pesänselvitys, omaisuuden ositus ja perinnönjako.

19 artikla.

Pesänselvitys, omaisuuden ositus ja perinnönjako sopimusvaltion kansalaisen jälkeen, jolla kuollessaan oli kotipaikka jossakin sopimusvaltiossa, toimitetaan sen valtion lain mukaisesti, missä vainajalla oli kotipaikka, ja ne ovat, mikäli sanotun lain mukaan tarvitaan tuomioistuimen myötävaikutusta, sen valtion tuomioistuimen asiana.

Milloin eloonjäänyt puoliso, joka on sopimusvaltion kansalainen, on elänyt jakamattomassa pesässä ja pesä on jaettava, meneteltäköön sen valtion lain mukaisesti, missä hänellä on tai kuollessaan oli kotipaikka. Mikäli sanotun lain mukaan tulee kysymykseen tuomioistuimen toimenpide, olkoon tämä sen valtion tuomioistuimen asiana.

Pesänselvitys, omaisuuden ositus ja perinnönjako käsittääkoot pesään kuuluvan omaisuuden muissakin sopimusvaltioissa.

III. Boutredning, avvitt-ring¹ och arvskifte.

Artikel 19.

Boutredning, avvitt-ring¹ och arvskifte efter medborgare i fördragsslutande stat, som vid sin död hade hemvist i sådan stat, skola äga rum i enlighet med lagen i den stat, där den döde hade hemvist, och, såvitt enligt nämnda lag domstol skall medverka, ankomma på domstol i den staten.

Där efterlevande make, som är medborgare i fördragsslutande stat, suttit i oskiftat bo och boet skall delas, varde förfaret i enlighet med lagen i den stat, där han har eller vid sin död hade hemvist; och skall, såvitt enligt sagda lag åtgärd av domstol ifrågakommer, åtgärden ankomma på domstol i den staten.

Boutredning, avvitt-ring¹ och arvskifte skola omfatta till boet hörande egendom jämväl i annan fördragsslutande stat.

¹ I den svenska redaktionen: bodelning.

snertir kröfur, sem kunnugt er um, ef kröfuhafi er búsettur í einhverju hinna ríkjanna og hann hefir ekki í tæka tíð fengið sérstaka tilkynningu um innköllunina og afleiðingar hennar eða hefir á annan hátt fengið vitneskju um hana.

fátt særskilt underretning om proklamaet og dets virkning eller på annen måte har fått kjennskap til dette.

kan, med mindre borgenären i tid erhållit særskilt meddelande om proklaman och dess verkan eller eljest därom ägt kännedom.

III. Skiptameðferð.

III. Skiftebehandling.

III. Boutredning, bodelning¹ och arvskifte.

19. grein.

Artikkel 19.

Artikel 19.

Um skiptameðferð á dánarbúi og um skipti milli erfingja hins látna og eftirlifandi maka, skal, ef hinn látni var ríkisborgari í einhverju ríkjanna og var búsettur í einhverju þeirra, farið eftir lögnum í því ríki, sem hann var búsettur í við lát sitt, og heyra við mál undir dómstólana í sama ríki að svo miklu leyti sem búmeðferðin heyrir undir dómstólana samkvæmt þargildandi lögum.

Behandlingen av et dødsbo og skifte mellem den avdødes arvinger og en gjenlevende ektefelle skal, når den avdøde var statsborger i en av statene og var bosatt i en av dem, foregå efter loven i den stat hvor han ved sin død var bosatt, og skal høre under domstolene i denne stat forsåvidt loven henlegger behandlingen til retten.

Boutredning, bodelning¹ och arvskifte efter medborgare i fördragsslutande stat, som vid sin död hade hemvist i sådan stat, skola äga rum i enlighet med lagen i den stat, där den döde hade hemvist, och, såvitt enligt nämnda lag domstol skall medverka, ankomma på domstol i den staten.

Nú hefir eftirlifandi maki, sem er ríkisborgari í einhverju ríkjanna, setið í óskiptu búi, og skal nú skipta búinu, og fer þá um búskiptin samkvæmt lögum þess ríkjanna, sem eftirlifandi maki er búsettur í, eða var búsettur í við lát sitt, og búskiptin skulu heyra undir dómstóla þess ríkis, að svo miklu leyti sem svo er fyrir mælt í lögum sama ríkis.

Har en gjenlevende ektefelle som er statsborger i en av statene, sittet i uskiftet bo, og boet skal skiftes, foregår behandlingen efter loven i den av statene hvor den gjenlevende er eller ved sin død var bosatt, og, i den utstrekning loven foreskriver det, under medvirkning av denne stats domstoler.

Där efterlevande make, som är medborgare i fördragsslutande stat, suttit i oskiftat bo och boet skall delas, varde förfaret i enlighet med lagen i den stat, där han har eller vid sin död hade hemvist; och skall, såvitt enligt sagda lag åtgärd av domstol ifrågakommer, åtgärden ankomma på domstol i den staten.

Skiptameðferð búsin skal einnig ná til eigna, sem eru í einhverju hinna ríkjanna.

Behandlingen av boet skal også omfatte formue som finnes i de andre stater.

Boutredning, bodelning¹ och arvskifte skola omfatta till boet hörande egendom jämväl i annan fördragsslutande stat.

¹ I Finlands svenskspråkiga text: avvitrning.

Artikel 20.

En efterlevende Ægtefælles Ret til paa Skifte at udtage visse Ejendele mod eller uden Vederlag bedømmes efter den Lov, som ifølge Artikel 19 er bestemmende for Behandlingen af Boet. Det samme gælder Ægtefælless Adgang til paa Skifte at opnaa Udsættelse med Udbetalingen af en Arvelod, mod at Arvingen faar Panteret for sin Fordring, dog saaledes at Panteret i Ejendele, som findes i de andre Stater, kun kan stiftes efter der gældende Regler.

20 artikla.

Osituksessa, jota 19 artiklassa tarkoitetaan, on, mitä tulee eloonjääneen puolison oikeuteen ottaa pesästä, joko vastiketta vastaan tai ilman vastiketta, tiettyä omaisuutta, sovellettava sanotussa artiklassa määrättyä lakia. Saman lain mukaan ratkaistaan, onko puolisollla oikeus vaatia, että perillisen osituksessa saama perintöosuus jää puolison haltuun ja perilliselle annetaan tästä saamisestaan panttioikeus, kuitenkin siten, että panttioikeus toisessa sopimusvaltiossa olevaan omaisuuteen voidaan perustaa vain siellä voimassaolevan lain mukaisesti.

Artikel 20.

Vid avvittring¹ som avses i artikel 19 skall i fråga om efterlevande makes rätt att, mot eller utan vederlag, uttaga viss egendom tillämpas den lag, som i nämnda artikel stadgas. Detsamma gäller fråga, huruvida maken äger kräva att vad som vid avvittringen² tillskiftas arvinge skall hos maken innestå och arvingen för sin fordran njuta panträtt; dock att panträtt i egendom som finnes i annan fördragslutande stat ej må komma till stånd annorledes än enligt där gällande lag.

Artikel 21.

Twistigheder om Retten til Arv eller Legat efter nogen, som var Statsborger i en af Staterne og var bosat i en af dem, om en efterlevende Ægtefælles Rettigheder og om Fordringer, som gøres gældende mod Dødsboet og ikke mod Arvingerne eller Ægtefællen personlig, hører under Retterne i den Stat, hvis Lov efter Artikel 19 er bestemmende for Behandlingen af Boet.

21 artikla.

Riita sellaisen henkilön jättämästä perinnöstä tai tekemästä testamentista, joka oli sopimusvaltion kansalainen ja jolla oli kotipaikka jossakin sopimusvaltiossa, eloonjääneen puolison oikeudesta taikka saamisesta kuolinpesältä on sen valtion tuomioistuimen käsiteltävä, jonka lakia noudattaen kuolinpesän käsittely 19 artiklan mukaan on toimitettava.

Artikel 21.

Twist om arv eller testamente efter medborgare i fördragsslutande stat, som hade hemvist i sådan stat, eller om efterlevande makes rätt eller om fordran mot dödsboet skall upptagas av domstol i den stat, vars lag enligt artikel 19 skall gälla i fråga om dödsboet behandlingen.

Er Parterne enige, kan Sagen dog anlægges i en anden af Staterne, medmindre Boet er under Behandling af Skifteretten, Testamentseksekutor eller en af Retten beskikket *boutredningsman* eller *skiftesman*, eller Sagen angaar

Jos asianosaiset siitä sopivat, voidaan riita ottaa käsiteltäväksi muussa sopimusvaltiossa, ei kuitenkaan milloin pesän käsittelystä huolehtii perinnönjako-oikeus, testamentintointimeenpanija tai tuomioistuimen määrää-

Äro parterna därom ense, må tvisten upptagas i annan fördragsslutande stat, dock ej där boet är föremål för behandling av arvsdomstol eller av testamentsexekutor eller av domstol förordnad *boutredningsman* eller *skif-*

¹ I den svenska redaktionen: bodelning. — ² I den svenska redaktionen: bodelningen.

20. grein.

Um rétt eftirlifandi maka til þess að velja sér sérstaka muni við búskipti, gegn greiðslu eða endurgjaldslaust, skal farið eftir þeim lögum, sem gilda samkvæmt 19. grein um skiptameðferð búsin. Sama gildir um heimild maka til þess að fá við búskiptin frest til greiðslu arfshluta gegn því að erfinginn fái veð fyrir kröfu sinni, þó þannig, að veðrétt í eignum, sem eru í hinum rikjunum, er aðeins hægt að stofna samkvæmt þar-gildandi reglum.

21. grein.

Ágreiningur um réttinn til arfs eða gjafararfs eftir einhvern, sem var rikisborgari í einhverju rikjanna og búsettur í einhverju þeirra, um réttindi eftirlifandi maka, og um kröfur, sem gerðar eru á hendur dánarbúinu, en ekki á hendur erfingjum né maka persónulega, heyrir undir dómstólana í því ríki, er farið skal eftir lögum þess við búsmæðferðina samkvæmt 19. grein.

Með samþykki aðilja er þó hægt að höfða málið í einhverju hinna rikjanna, nema búinu sé skipt af skiptarétti, *executor testamenti* eða öðrum skiptaforstjóra (*boutredningsman* eða *skiftesman*), tilnefndum af rétt-

Artikkel 20.

En gjenlevende ektefelles rett til ved skifte å utta bestemte formuegjenstander mot eller uten vederlag bedømmes efter den lov som efter artikkel 19 er bestemmende for behandlingen av boet. Det samme gjelder ektefellens adgang til ved skifte å få utsettelse med å utbetale en arvelodd mot at arvingen får panterett for sin fordring, dog således at panterett i formuegjenstander som finnes i de andre stater, bare kan stiftes efter de regler som der gjelder.

Artikkel 21.

Tvist om retten til arv eller legat efter nogen som var statsborger i en av statene og var bosatt i en av dem, om en gjenlevende ektefelles rettigheter eller om en fordring som gjøres gjeldende mot dødsboet og ikke mot loddeierne personlig, hører under domstolene i den stat hvis lov efter artikkel 19 er bestemmende for behandlingen av boet.

Er partene enige, kan dog tvisten reises i en annen av statene medmindre boet er under behandling av skifterett, testamentsfullbyrder eller en av retten opnevnt *boutredningsman* eller *skiftesman*, eller tvisten gjel-

Artikel 20.

Vid bodelning¹ som avses i artikkel 19 skall i fråga om efterlevande makes rätt att, mot eller utan vederlag, uttaga viss egen-dom tillämpas den lag som i nämnda artikel stadgas. Detsamma gäller fråga huruvida maken äger kräva att vad som vid bodelningen² tillskiftas arvinge skall hos maken innestå och arvingen för sin fordran njuta pant-rätt; dock att panträtt i egendom som finnes i annan fördragsslutande stat ej må komma till stånd annorledes än enligt där gällande lag.

Artikel 21.

Tvist om arv eller testamente efter medborgare i fördragsslutande stat, som hade hemvist i sådan stat, eller om efterlevande makes rätt eller om fordran mot dödsboet skall upptagas av domstol i den stat, vars lag enligt artikkel 19 skall gälla i fråga om dödsboehandlingen.

Äro parterna därom ense, må tvisten upptagas i annan fördragsslutande stat, dock ej där boet är föremål för behandling av arvsdomstol eller av testamentsexekutor eller av domstol förordnad *boutredningsman* eller *skif-*

¹ I Finlands svenskspråkiga text: avvitrning. — ² I Finlands svenskspråkiga text: avvitrningen.

det i et saadant Bo foretagne Skifte. Sag om Gyldigheden af et Testamente, oprettet af nogen, som var bosat i Finland eller Sverige (*testamentskländer*), kan ikke anlægges i de andre Stater. Det samme gælder Sag, hvorved et Skifte efter nogen, som var bosat i Finland, søges omstødt (*kländer*).

Artikel 22.

Er der i en anden af Staterne end den, hvis Lov er bestemmende for Bobehandlingen, Ejendele, som tilhører Boet, skal Retterne i den Stat, hvor Ejendele findes, paa Begæring sørge for disses Registrering og midlertidige Bevaring samt for Salg af Ejendele, som ikke hensigtsmæssig lader sig opbevare. Iøvrigt skal Myndighederne i sidstnævnte Stat paa Begæring yde Bistand ved Bobehandlingen i den Udstrækning, hvori det er hjemlet ved Loven i denne Stat.

Begæringen kan rettes umiddelbart til vedkommende Myndighed. Omkostningerne kan, om fornødent, forlanges udrede- de forskudsvis. Skriftstykker, som er affattet paa Finsk eller Islandsk, skal være ledsaget af bekræftet Oversættelse til Dansk, Norsk eller Svensk.

mä pesänselvittäjä tai jakaja taikka jos riita koskee tällaisessa pesässä toimitetun osituksen tai perinnönjaon tai jonkun sellaisen henkilön tekemän testamentin moitetta, jolla oli kotipaikka Suomessa tai Ruotsissa, eikä myöskään, kun riita tarkoittaa sellaisen henkilön jälkeen toimitetun osituksen tai perinnönjaon moittimista, jolla oli Suomessa kotipaikka.

22 artikla.

Jos muussa kuin siinä sopimusvaltiossa, jonka lain mukaan pesänselvitys toimitetaan, on pesään kuuluvaa omaisuutta, on sen valtion tuomioistuinten, missä omaisuus on, pyynnöstä toimitettava omaisuuden luettelointi- tai ryhdyttävä toimeen omaisuuden säilyttämiseksi, kunnes kuolinpesänhallinto voi ottaa sen huostaansa, tai sellaisen omaisuuden myymiseksi, jota ei sopivasti käy säilyttämisen. Muutoin viimeksimainitun valtion viranomaisten on pyynnöstä annettava pesänselvitykseen virka-apua niissä tapauksissa, joissa tällaista virka-apua siinä valtiossa annetaan.

Tässä artiklassa mainittu pyyntö voidaan tehdä suorastaan asianomaiselle viranomaiselle. Viranomainen voi, mikäli tämä on tarpeen, vaatia toimenpiteestä aiheutuvat kustannukset ennakolta suoritettaviksi. Asiakirjaan, joka on suomen- tai islanninkielinen, tulee olla liitettynä oikeaksi todistettu norjan-

tesman eller tvisten avser kländer av avvitrning eller arvskifte i sådant bo eller av testamente efter någon som hade hemvist i Finland eller Sverige, eller av avvitrning¹ eller arvskifte efter någon, som hade hemvist i Finland.

Artikel 22.

Finnes i annan fördragsslutande stat än den, enligt vars lag boutredningen äger rum, egendom som till boet hör, skall domstol i den stat, där egendomen finnes, på begäran ombesörja egendomens upptecknande eller vidtagande av åtgärd för dess bevarande intill dess den kan omhändertagas av dödsboförvaltningen, eller för försäljning av egendom, som ej lämpligen kan bevaras. I övrigt vare myndighet i sistnämnda stat pliktig att på begäran lämna handräckning vid boutredningen i de fall, då sådan handräckning skall lämnas inom den staten.

Framställning som nu är sagd må göras omedelbart hos myndigheten. Skulle i något fall så erfordras, äge myndigheten äska förskjutande av kostnad för åtgärden. Handling, som är avfattad på finska eller isländska språket, skall vara åtföljd av styrkt översättning till danska, norska eller svenska språket.

¹ I den svenska redaktionen: bodelning.

inum, eða málið varði sjálf skiptin á slíku búi. Mál um gildi arfleðsluskrár eftir arfleifanda, sem búsettur var í Finnlandi eða Svíþjóð (*testamentsklander*) verður ekki höfðað í hinum ríkjunum. Sama er um mál til véfengingar á skiptum eftir arfleifanda, sem búsettur var í Finnlandi (*klander*).

der angrep på skiftet i et sådant bo. Sak om gyldigheden av et testament efter en arvelater som var bosatt i Finnland eller Sverige (*testamentsklander*) kan ikke reises i de andre stater. Det samme gjelder angrep på skiftet efter en arvelater som var bosatt i Finnland (*klander*).

tesman eller tvisten avser klander av bodelning eller arvskifte i sådant bo eller av testamente efter någon som hade hemvist i Finland eller Sverige, eller av bodelning¹ eller arvskifte efter någon som hade hemvist i Finland.

22. grein.

Nú á búið eignir í einhverju ríkjanna öðru en því, er farið skal eftir lögum þess við búskiptin, og skulu þá dómstólar þess ríkis, þar sem eignirnar eru, ef þess er beiðzt, sjá um uppskrift eignanna og geymslu þeirra til bráðabirgða, og um sölu þeirra eigna, sem ekki er ráðlegt að séu geymdar. Að öðru leyti skulu yfirvöldin í síðarnefndu ríki veita aðstoð við búskiptin, ef um er beiðt, að því leyti sem þess verður krafizt samkvæmt lögum þess ríkis.

Beiðnina má senda beint til hlutaðeigandi yfirvalda. Krefjast má fyrirframgreiðslu kostnaðar vegna aðstoðarinnar, ef það telst nauðsynlegt. Skjölum, sem rituð eru á íslenzku eða finnsku, skal fylgja staðfest þýðing á dönsku, norsku eða sænsku.

Artikel 22.

Er der i en annen av statene enn den hvis lov er bestemmende for bobehandlingen, formuegjenstander som tilhører boet, skal domstolene i den stat hvor gjenstandene finnes, efter begjæring sørge for registrering og midlertidig bevaring av gjenstandene og for salg av gjenstander som ikke hensiktsmessig lar sig opbevare. Førøvrig skal myndighetene i den sistnevnte stat efter begjæring yde bistand ved bobehandlingen i den utstrekning det kan kreves efter loven i denne stat.

Begjæringen kan rettes umiddelbart til vedkommende myndighet. Omkostningene kan, om fornødent, kreves betalt forskuddsvis. Skriftstykker som er avfattet på finsk eller islandsk, skal være ledsaget av bekreftet oversettelse til dansk, norsk eller svensk.

Artikel 22.

Finnes i annan fördragsslutande stat än den, enligt vars lag boutredningen äger rum, egendom som till boet hörer, skall domstol i den stat, där egendomen finnes, på begäran ombesörja egendomens upptecknande eller vidtagande av åtgärd för dess bevarande intill dess den kan omhändertagas av dödsboförvaltningen, eller för försäljning av egendom, som ej lämpligen kan bevaras. I övrigt vare myndighet i sistnämnda stat pliktig att på begäran lämna handräkning vid boutredningen i de fall, då sådan handräkning skall lämnas inom den staten.

Framställning som nu är sagd må göras omedelbart hos myndigheten. Skulle i något fall så erfordras, äge myndigheten äska förskjutande av kostnad för åtgärden. Handling, som är avfattet på finska eller isländska språket, skall vara åtföljd av styrkt översättning till danska, norska eller svenska språket.

¹ I Finlands svenskspråkiga text: avvitrting.

Har Dødsfaldet fundet Sted i en anden Stat end den, hvor den afdøde var bosat, skal der efterladte Ejendele ogsaa uden Begæring tages i Forvaring efter de paa Stedet gældende Forskrifter.

Artikel 23.

Er et Dødsbo, som omhandles i Artikel 19, under offentlig Skiftebehandling i Danmark, Island eller Norge, skal Lovbestemmelser, der indskrænker en Fordringshavers Adgang til Tvangsfuldbyrdelse overfor Boet, ogsaa anvendes med Hensyn til Ejendele, som findes i en anden Stat end den, hvor Boet behandles. Dette gælder dog ikke Adgangen til at inddrive Skatter og andre offentlige Afgifter, som er paalagt i den Stat, hvor Ejendelene findes, eller Adgangen til at opnaa Fyldestgørelse i Ejendele, hvori Fordringshaveren har Panteret eller Tilbageholdelsesret.

Artikel 24.

Er et Dødsbo, som omhandles i Artikel 19, under offentlig Skiftebehandling i Danmark, Island eller Norge, faar Artikel 7 i Konvention om Konkurs af 7. November 1933 tilsvarende Anvendelse ved Afgørelse af Spørgsmaal om Fortrinsret for Fordringer.

ruotsin- tai tanskankielinen käännös.

Jos kuolemantapaus on sattunut muussa kuin siinä valtiossa, missä vainajalla oli kotipaikka, on erityisesti pyynnöttäkin siellä olevan omaisuuden haltuunottamisesta ja hoidosta huolehdittava paikkakunnan lain mukaan.

23 artikla.

Jos 19 artiklassa tarkoitettu kuolinpesä on julkisen jakokäsittelyn alaisena Islannissa, Norjassa tai Tanskassa, on siellä säädetyt rajoitukset velkojan oikeuteen ulosottotoimin saada maksua kuolinpesästä sovellettava myöskin muussa sopimusvaltiossa olevaan omaisuuteen. Mitä tässä on sanottu älköön kuitenkaan sovellettako, kun on kysymys siinä valtiossa määrätyn veron tai muun julkisen maksun ulosmittauksesta tai sellaisen omaisuuden käyttämisestä saamisen suoritukseen, mihin velkojalla on pantti- tai pidätys-oikeus.

24 artikla.

Jos 19 artiklassa tarkoitettu kuolinpesä on julkisen jakokäsittelyn alaisena Islannissa, Norjassa tai Tanskassa, on saamisen etuoikeuksien osalta vastaavasti sovellettava marraskuun 7 päivänä 1933 tehdyn, konkurssia koskevan sopimuksen 7 artiklan määräyksiä.

Har dödsfallet inträffat i annan stat än den, där den döde hade hemvist, skall, oberoende av särskild framställning, där befintlig egendom omhändertagas och vårdas enligt ortens lag.

Artikel 23.

Är dödsbo som avses i artikel 19 föremål för offentligt skifte i Danmark, Island eller Norge, skall vad där stadgas om inskränkning i borgenärs rätt att utmättningsvis njuta betalning ur dödsbo äga tillämpning jämväl å egendom i annan fördragsslutande stat. Vad nu är sagt gälle dock ej då fråga är om utmätning för skatt eller annan allmän avgift, som pålagts i den staten, eller om fordrans uttagande ur egendom, som häftar såsom pant eller må kvarhållas till säkerhet för fordringen.

Artikel 24.

Är dödsbo som avses i artikel 19 föremål för offentligt skifte i Danmark, Island eller Norge, skola i fråga om förmånsrätt för fordran bestämmelserna i artikel 7 av konventionen den 7 november 1933 om konkurs äga motsvarande tillämpning.

Nú hefir látið orðið í öðru ríki en búseturíki hins látna, og skulu þá þar eftirlátnar eignir, jafnvel þó engin beiðni komi fram um það, teknar til geymslu samkvæmt þeimfyrirmælum, sem gilda á staðnum.

Er dödsfallet intruffet í en annen stat enn den hvor den avdøde var boddatt, skal efterlatte eieudeler også uten begjæring tas í forvaring efter de på stedet gjeldende forskrifter.

Har dödsfallet inträffat í annan stat än den där den döde hade hemvist, skall, oberoende av särskild framställning, där befintlig egendom omhändertagas och vårdas enligt ortens lag.

23. grein.

Nú er dánarbú, sem um ræðir í 19. grein, undir opinberum skiptum í Danmörku, á Íslandi eða í Noregi, og skulu þá lagaákvæði, sem takmarka heimild kröfuhafa til þess að leita fullnægju í búinu með málssókn, einnig gilda að því er snertir eignir, sem eru í einhverju öðru ríkjanna en því, þar sem skiptin fara fram. Þetta gildir þó ekki um heimildina til þess að innheimta skatta og önnur opinber gjöld, sem eru lögd á í því ríki, þar sem eignirnar eru, eða um heimildina til þess að leita fullnægju í eignum, sem kröfuhafi hefir veðrétt eða haldsrétt í.

24. grein.

Nú er dánarbú, sem um ræðir í 19. grein, undir opinberum skiptum í Danmörku, á Íslandi eða í Noregi, og skal þá farið á hliðstæðan hátt eftir 7. grein í samningi um gjaldþrotaskipti frá 7. nóvember 1933 við ákvarðanir um forgangsrétt krafna.

Artikkel 23.

Er et dødsbo som nevnt í artikkel 19 under offentlig skiftebehandling í Danmark, Island eller Norge, skal lovbestemmelser som innskrenker en fordringshavers adgang til tvangsfullbyrdelse overfor boet, også anvendes med hensyn til formuegjenstander som finnes í en annen stat enn den hvor boet behandles. Dette gjelder dog ikke adgangen til å inndrive skatter eller andre offentlige avgifter som er pålagt í den stat hvor gjenstandene finnes, eller adgangen til å få dekning av gjenstander hvori fordringshaveren har pantedrett eller tilbakeholdsrett.

Artikkel 24.

Er et dødsbo som nevnt í artikkel 19 under offentlig skiftebehandling í Danmark, Island eller Norge, får bestemmelsene í artikkel 7 í konvensjonen om konkurs av 7. november 1933 tilsvarende anvendelse ved avgjørelsen av spørsmål om fortrinnsrett for fordringer.

Artikel 23.

Är dödsbo som avses í artikel 19 föremål för offentligt skifte í Danmark, Island eller Norge, skall vad där stadgas om inskränkning í borgenärs rätt att utmättningsvis njuta betalning ur dödsbo äga tillämpning jämväl å egendom í annan fördragslutande stat. Vad nu är sagt gälle dock ej då fråga är om utmätning för skatt eller annan allmän avgift, som pålagts í den staten, eller om fordrans uttagande ur egendom, som häftat såsom pant eller må kvarhållas till säkerhet för fordringen.

Artikel 24.

Är dödsbo som avses í artikel 19 föremål för offentligt skifte í Danmark, Island eller Norge, skola í fråga om förmänsrätt för fordran bestämmelserna í artikel 7 av konventionen den 7 november 1933 om konkurs äga motsvarande tillämpning.

Artikel 25.

Lovbestemmelser i en af Staterne om, at Tinglysning er nødvendig, for at Rettigheder, som er erhvervet ved Retshandel eller ved Udlæg eller Udpantning, skal have Gyldighed overfor et Dødsbo, kommer ikke til Anvendelse paa Ejendele, som ved Dødsfaldet findes i de andre Stater.

Artikel 26.

Forsaavidt Anvendelsen af foranstaaende Bestemmelser afhænger af, hvor en Formuegenstand befinder sig, skal en Fordring, som tilhørte Arveladeren, anses for at være i den Stat, hvis Lov efter Artikel 19 er bestemmende for Behandlingen af Boet. Er Fordringen knyttet til Gældsbrief eller andet Dokument, hvis Forevisning er nødvendig for at gøre den gældende, anses den dog for at være i den Stat, hvor Dokumentet findes.

Registreret Skib eller Luftfartøj anses for at befinde sig i den Stat, hvor det har Hjemsted.

IV. Almindelige Bestemmelser.

Artikel 27.

Har en Ret i en af Staterne truffet Afgørelse om, at et Bo, som omhandles i Artikel 19, skal behandles af Skifteretten, Testa-

25 artikla.

Mitä sopimusvaltion laissa on säädetty kiinteistökirjaan tai oikeuden pöytäkirjaan merkitsemisen tarpeellisuudesta, jotta sopimuksen tai muun oikeustoimen tahi ulosmittauksen perusteella saavutettu oikeus olisi voimassa kuolinpesää kohtaan, ei ole sovellettava muussa sopimusvaltiossa kuolinhetkellä olevaan omaisuuteen.

26 artikla.

Sovellettaessa tämän sopimuksen määräyksiä, joissa edellytetään, että omaisuus on jossakin sopimusvaltiossa, katsotaan juoksevaan velkakirjaan tai muuhun saamistodisteseen, jonka esittäminen on saamisen velkomisoikeuden edellytyksenä, perustuvan saamisen olevan siellä, missä asiakirja on, mutta muun saamisen siinä valtiossa, jonka lain mukaan pesänselvitys on toimitettava.

Rekisteröidyn aluksen tai ilma-aluksen on katsottava olevan siinä valtiossa, missä sen kotipaikka on.

IV. Yleisiä määräyksiä.

27 artikla.

Jos sopimusvaltion tuomioistuimien on päättänyt, että perinnönjako-oikeuden, pesänselvittäjän tai testamentintoimeenpani-

Artikel 25.

Vad lagen i fördragslutande stat stadgar därom att inskrivning i fastighetsbok eller domstolsprotokoll (*tinglysning*) utgör förutsättning för att rätt som uppkommit genom avtal eller annan rättshandling eller genom utmätning (*utlegg* eller *utpantrning*) skall gälla emot dödsbo äge ej tillämpning beträffande egendom, som vid dödsfallet fanns i annan fördragslutande stat.

Artikel 26.

Vid tillämpning av de föreskrifter denna konvention innehåller om egendoms befintlighet i viss fördragslutande stat skall fordran som är grundad på löpande skuldebrev eller annat fordringsbevis, vars företeende utgör villkor för rätt att utkräva fordringen, anses befintlig där handlingen finnes, men annan fordran betraktas såsom befintlig i den stat, enligt vars lag boutredningen skall äga rum.

Registrerat fartyg eller luftfartyg skall anses befintligt i stat, där det har hemort.

IV. Allmänna bestämmelser.

Artikel 27.

Har domstol i fördragslutande stat fattat beslut att dödsbo som avses i artikel 19 skall omhändertagas av arvsdom-

25. grein.

Lagaákvæði i einhverju ríkjanna um að þinglýsing sé nauðsynleg til þess að varðveita gagnvart dánarbúi réttindi, sem aflað hefir verið með réttargjörningi eða með fjárnámi eða lögtaki, skulu ekki gilda um eignir, sem eru í hinum ríkjunum við látið.

26. grein.

Að svo miklu leyti sem framkvæmd undanfarandi ákvæða er því háð, hvar fjármunur er, skal krafa, sem tilheyrir arfleifanda, álitast vera í því ríki, er farið skal eftir lögum þess samkvæmt 19. grein um skipti á dánarbúinu. Sé krafan bundin við skuldbréf eða annað skjal, sem framvísa þarf til þess að koma fram kröfunni, skal hún þó álitast vera í því ríki, þar sem skjalið er.

Skrásett skip eða flugvél telst vera í því ríki, þar sem það á heimilisfang.

IV. *Almenn ákvæði.*

27. grein.

Nú hefir dómstóll i einhverju samningsríkjanna fellt úrskurð um að búi, sem um ræðir í 19. grein, skuli skipt af

Artikkel 25.

Lovbestemmelser i en av statene om at tinglysning er nødvendig for at rettigheter som er erhvervet ved rettshandel eller ved utlegg eller utpantning, skal ha gyldighet overfor et dødsbo, kommer ikke til anvendelse på formuegjenstander som ved dødsfallet finnes i de andre stater.

Artikkel 26.

Forsåvidt anvendelsen av foranstående bestemmelser avhenger av hvor en formuegjenstand finnes, skal en fordring som tilhørte arvelateren, ansees for å være i den stat hvis lov etter artikkel 19 er bestemmende for behandlingen av boet. Er fordringen knyttet til gjeldsbrev eller annet dokument hvis forevisning er nødvendig for å gjøre den gjeldende, ansees den dog for å være i den stat hvor dokumentet finnes.

Registrert skib eller luftfartøi ansees for å være i den stat hvor det har hjemsted.

IV. *Almindelige bestemmelser.*

Artikkel 27.

Har en domstol i en av statene truffet avgjørelse om at et bo som nevnt i artikkel 19 skal behandles av skifterett, testa-

Artikel 25.

Vad lagen i fördragsslutande stat stadgar därom att inskrivning i fastighetsbok eller domstolsprotokoll (*tinglysning*) utgör förutsättning för att rätt som uppkommit genom avtal eller annan rättshandling eller genom utmätning (*utlegg* eller *utpantning*) skall gälla emot dödsbo äge ej tillämpning beträffande egendom, som vid dödsfallet fanns i annan fördragsslutande stat.

Artikel 26.

Vid tillämpning av de föreskrifter denna konvention innehåller om egendoms befintlighet i viss fördragsslutande stat skall fordran som är grundad på löpande skuldebrev eller annat fordringsbevis, vars företeende utgör villkor för rätt att utkräva fordringen, anses befintlig där handlingen finnes, men annan fordran betraktas såsom befintlig i den stat, enligt vars lag boutredningen skall äga rum.

Registrerat fartyg eller luftfartyg skall anses befintligt i stat, där det har hemort.

IV. *Allmänna bestämmelser.*

Artikel 27.

Har domstol i fördragsslutande stat fattat beslut att dödsbo som avses i artikel 19 skall omhändertagas av arvsdomstol, bo-

mentseksekutor eller *boutredningsman* eller skiftes under Medvirkning af *skiftesman*, eller at det skal udleveres til privat Skifte, er Afgørelsen bindende ogsaa i de andre Stater.

Det samme gælder Afgørelser om en efterlevende Ægtefælles Ret til at hensesidde i uskiftet Bo.

Artikel 28.

Bestemmelserne om Anerkendelse og Fuldbyrkelse af Domme og Forlig i Konvention af 16. Marts 1932 skal ogsaa finde Anvendelse paa Domme og Forlig om Ret til Arv eller Legat, om en efterlevende Ægtefælles Rettigheder og om Ansvar for en Arveladers Gæld, saafremt den afdøde var Statsborger i en af Staterne og var bosat i en af dem.

De i Artikel 3 og Artikel 6 Nr. 3 i den nævnte Konvention givne særlige Bestemmelser vedrørende Domme over en udebleven sagsøgt kommer kun til Anvendelse, forsaavidt Dommen angaar den efterlevende Ægtefælles eller de enkelte Arvingers Ansvar for den afdødes Gæld.

Artikel 29.

Denne Konvention kommer ikke til Anven-

jan on otettava 19 artiklassa tarkoitettu kuolinpesä hoitoonsa, että pesän selvitys ja jako on tapahtuva osakasten toimesta tahi että pesänjako toimitetaan pesänjakajan myötävaikutuksella, olkoon päätös voimassa muissakin sopimusvaltioissa.

Mitä tässä on sanottu, olkoon voimassa myöskin tuomioistuimen päätöksestä, joka koskee eloonjääneen puolison oikeutta elää jakamattomassa pesässä.

28 artikla.

Maaliskuun 16 päivänä 1932 tehdyn sopimuksen määräyksiä tuomioiden ja sovintojen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sovelletaan myöskin tuomioon tai sovintoon, joka koskee perintöön tai testamenttiin perustuvaa oikeutta, eloonjääneen puolison oikeutta tai vastuuta vainajan velasta, milloin vainaja oli sopimusvaltion kansalainen ja hänellä oli kotipaikka josakin sopimusvaltiossa.

Sanotun sopimuksen 3 artiklassa ja 6 artiklan 3 kohdassa annettuja erikoismääräyksiä saapuville tulematta jääneeseen vastaajaan kohdistuvasta tuomiosta sovelletaan vain silloin, kun tuomio koskee eloonjääneen puolison, perillisen tai testamentinsaajan vastuuta vainajan velasta.

29 artikla.

Tätä sopimusta ei sovelleta, milloin perinnön-

stol, *boutredningsman* eller *testamentsexekutor*, eller att boet skall bliva föremål för utredning och skifte genom delägarnas försorg eller skiftas under medverkan av skiftesman, vare beslutet gällande i övriga fördragsslutande stater.

Vad nu är sagt gälla jämväl domstols beslut om efterlevande makes rätt att sitta i oskiftat bo.

Artikel 28.

Bestämmelserna om erkännande och verkställighet av dom eller förlikning i konventionen den 16 mars 1932 skola jämväl äga tillämpning å dom eller förlikning om rätt på grund av arv eller testamente, om efterlevande makes rätt eller om ansvarighet för den dödes gäld, såframt den döde var medborgare i fördragsslutande stat och hade hemvist i sådan stat.

De i artikel 3 samt artikel 6 under 3. i sagda konvention givna särskilda bestämmelser om dom mot utebliven svarande skola vinna tillämpning allenast där domen rör efterlevande makes, arvinges eller testamentstagares ansvarighet för den dödes gäld.

Artikel 29.

Konventionen skall ej äga tillämpning, där arv-

skiptarétti, af *executor testamenti* eða af »*bo-utredningsman*», eða að búinu skuli skipt með aðstoð skiptamanns (*skiftesman*), eða að það skuli afhent til einkaskipta, og skal þá sá úrskurður einnig vera bindandi í hinum rikjunum.

Sama gildir um úrskurð um réttindi eftirlifandi maka til setu í óskiptu búi.

mentsfullbyrder eller *bo-utredningsman* eller skiftes under medvirkning av *skiftesman*, eller at det skal overlates til loddeierne selv, er avgjørelsen bindende også i de andre stater.

Det samme gjelder avgjørelser om en gjenlevende ektefelles rett til å sitte i uskiftet bo.

utredningsman eller testamentsexekutor, eller att boet skall bliva föremål för utredning och skifte genom delägarnas försorg eller skiftas under medverkan av skiftesman, vare beslutet gällande i övriga fördragsslutande stater.

Vad nu är sagt gälla jämväl domstols beslut om efterlevande makes rätt att sitta i oskiftat bo.

28. grein.

Ákvæðin um viðurkenningu dóma og sátta og um fullnægju þeirra í samningi frá 16. marz 1932 gilda einnig um dóma og sættir, um rétt til arfs eða gjafa-arfs, um réttindi eftirlifandi maka og um ábyrgð á skuldum arfleifanda, ef hinn látni átti rikisfesti í einhverju rikjanna og var búsettur í einhverju þeirra.

Hin sérstöku ákvæði í 3. grein og í 6. grein 3. lið í sama samningi um útivistardóma yfir stefndum, sem ekki mætti, gilda aðeins, ef dómurinn varðar ábyrgð eftirlifandi maka eða hinna einstöku erfingja á skuldum hins látna.

29. grein.

Ekki skal farið eftir ákvæðunum í samningi

Artikkel 28.

Bestemmelsene om anerkjennelse og fullbyrdelse av dommer og forlik i konvensjonen av 16 mars 1932 skal også gjelde dommer og forlik om rett til arv eller legat, om en gjenlevende ektefelles rettigheter og om ansvar for en arvelaters gjeld, såfremt den avdøde var statsborger i en av statene og var bosatt i en av dem.

De særskilte bestemmelser som i artikkel 3 og artikkel 6 nr. 3 i den nevnte konvensjon er gitt om dommer mot en uteblitt saksøkt, får bare anvendelse når dommen gjelder gjenlevende ektefelles eller de enkelte arvingers ansvar for den avdødes gjeld.

Artikkel 29.

Denne konvensjon kommer ikke til anven-

Artikel 28.

Bestämmelserna om erkännande och verkställighet av dom eller förlikning i konventionen den 16 mars 1932 skola jämväl äga tillämpning å dom eller förlikning om rätt på grund av arv eller testamente, om efterlevande makes rätt eller om ansvarighet för den dödes gäld, så framt den döde var medborgare i fördragsslutande stat och hade hemvist i sådan stat.

De i artikel 3 samt artikel 6 under 3. i sagda konvention givna särskilda bestämmelser om dom mot utebliven svarande skola vinna tillämpning allenast där domen rör efterlevande makes, arvinges eller testamentstagares ansvarighet för den dödes gäld.

Artikel 29.

Konventionen skall ej äga tillämpning där arv-

delse, naar Arveladeren er død før Konventionens Ikrafttræden, og heller ikke, naar en efterlevende Ægtefælle har hensiddet i uskiftet Bo, og den først-afdøde Ægtefælle er død før det nævnte Tidspunkt.

jättäjä on kuollut ennen sopimuksen voimaantuloa, eikä myöskään silloin, kun eloonjäänyt puoliso on elänyt jakamattomassa pesässä ja ensiksi kuollut puoliso on kuollut ennen sanottua ajan-kohtaa.

låtaren dött före konventionens ikraftträdande, ej heller där efterlevande make suttit i oskiftat bo och den först avlidne maken dött före nämnda tidpunkt.

Artikel 30.

Konventionen skal ratificeres, og Ratifikationsdokumenterne skal deponeres i det danske Udenrigsministeriums Arkiv, saa snart ske kan.

Konventionen træder i Kraft mellem de ratificerende Stater den 1. Januar eller den 1. Juli, der indtræder, naar tre Maaneder er forløbet, efter at mindst tre af Staterne har deponeret deres Ratifikationsdokumenter. I Forhold til senere ratificerende Stater træder Konventionen i Kraft den 1. Januar eller den 1. Juli, der indtræder, naar tre Maaneder er forløbet efter Deponeringen af Ratifikationsdokumentet.

Enhver af Staterne kan i Forhold til hver af de andre opsiges Konventionen med en Frist af eet Aar til Ophør en 1. Januar eller en 1. Juli.

Til Bekræftelse heraf har de respektive befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og forsynet den med deres Segl.

30 artikla.

Tämä sopimus on ratifioitava ja ratifioimiskirjat talletettava Tanskan ulkoasiainministeriön arkistoon niin pian kuin tämä voi tapahtua.

Sopimus tulee voimaan ratifioineiden valtioiden kesken sen tammi-tai heinäkuun 1 päivänä, joka lähinnä seuraa kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun ratifioimiskirjat on kolmen valtion puolesta talletettu. Myöhemmin ratifioivan valtion suhteen sopimus tulee voimaan sen tammi- tai heinäkuun 1 päivänä, joka lähinnä seuraa kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun ratifioimiskirja sen valtion puolesta talletettiin.

Jokainen sopimusvaltio voi jokaisen muun sopimusvaltion suhteen sanoa irti sopimuksen, joka silloin lakkaa olemasta voimassa sen tammi- tai heinäkuun 1 päivän alusta, joka lähinnä seuraa vuoden kuluttua siitä, kun irtisanominen tapahtui.

Tämän vakuudeksi ovat asianomaiset valtuutetut allekirjoittaneet tämän sopimuksen ja varustaneet sen sineteillään.

Artikel 30.

Konventionen skall ratificeras, och ratifikationshandlingarna skola deponeras i danska utrikesministeriets arkiv så snart ske kan.

Konventionen träder i kraft mellan de ratificerande staterna den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter det tre månader förflutit från det ratifikationshandlingarna för tre av staterna deponerats. I förhållande till stat, som sedermera ratificerar, träder konventionen i kraft den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter det tre månader förflutit från det ratifikationshandlingen för den staten deponerades.

Envar av staterna äge i förhållande till envar av de övriga uppsäga konventionen till upphörande från och med den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter ett år sedan uppsägningen skedde.

Till bekräftelse härav hava de respektive fullmäktige undertecknat denna konvention och försett densamma med sina sigill.

þessum, ef arfleifandi hefir látizt áður en samningurinn gekk í gildi, og heldur ekki ef eftirlifandi maki hefir setið í óskiptú búi, og það hjóna, er fyrr lézt, hefir látizt áður en samningurinn öðlaðist gildi.

30. grein.

Samning þennan skal fullgilda, og fullgildingarskjölin skulu sett til vörzlu í skjalasafni utanríkismálaráðuneytisins danska eins fljótt og auðið er.

Samningurinn gengur í gildi milli þeirra ríkja, er þá hafa fullgilt hann, 1. janúar eða 1. júlí næstan eftir að þrjú mánuðir eru liðnir frá því að minnst þrjú samningsríkjanna hafa afhent fullgildingarskjöl sín að samningnum. Með tilliti til þeirra ríkja, er seinna fullgilda samninginn, gengur hann í gildi 1. janúar eða 1. júlí næstan eftir að þrjú mánuðir eru liðnir frá því að fullgildingarskjalið var afhent.

Sérhvert samningsríkjanna getur, gagnvart sérhverju hinnaríkjanna, sagt upp samningnum til þess að ganga úr gildi næsta 1. janúar eða 1. júlí eftir að eitt ár er liðið frá uppsögninni.

Þessu til staðfestingar hafa umboðsmennirnir undirritað samning þennan og sett undir hann innsigli sín.

delse når arvelateren er død før konvensjonens, ikrafttreden, og heller ikke når en gjenlevende ektefelle har sittet i uskiftet bo og den først avdøde ektefelle er død før det nevnte tidspunkt.

Artikkel 30.

Konvensjonen skal ratificeres, og ratifikasjonsdokumentene skal deponeres i det danske Utenriksministeriums arkiv så snart skje kan.

Konvensjonen trer i kraft mellem de ratificerende stater den 1 januar eller den 1 juli som inntreffer når tre måneder er forløpet efterat minst tre av statene har deponert sine ratifikasjonsdokumenter. I forhold til senere ratificerende stater trer konvensjonen i kraft den 1 januar eller den 1 juli som inntreffer når tre måneder er forløpet fra deponeringen av ratifikasjonsdokumentet.

Enhver av statene kan i forhold til hver av de andre si op konvensjonen med en frist av ett år til ophør den påfølgende 1 januar eller 1 juli.

Til bekreftelse herav har de respektive befullmektigede undertegnet denne konvensjon og forsynt den med sine segl.

låtaren dött före konventionens ikraftträdande, ej heller där efterlevande make suttit i oskiftat bo och den först avlidne maken dött före nämnda tidpunkt.

Artikel 30.

Konventionen skall ratificeras, och ratifikationshandlingarna skola deponeras i danska utrikesministeriets arkiv så snart ske kan.

Konventionen träder i kraft mellan de ratificerande staterna den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter det tre månader förflutit från det ratifikationshandlingarna för tre av staterna deponerats. I förhållande till stat som sedermera ratificerar träder konventionen i kraft den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter det tre månader förflutit från det ratifikationshandlingen för den staten deponerades.

Envar av staterna äge i förhållande till envar av de övriga uppsäga konventionen till upphörande från och med den 1 januari eller den 1 juli, som infaller näst efter ett år sedan uppsägningen skedde.

Till bekräftelse härav hava de respektive fullmäktige undertecknat denna konvention och försett densamma med sina sigill.

Udfærdiget i København i et Eksemplar paa hvert af følgende Sprog: Dansk, Finsk, Islandsk, Norsk og Svensk, og for det svenske Sprogs Vedkommende i to Tekster, en for Finland og en for Sverige, den 19. November 1934.

(sign.) P. MUNCH.
(L. S.)

Slutprotokol.

I Forbindelse med Undertegnelsen i Dag af Konventionen mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om Arv og Dødsboskifte, har de befuldmægtigede for de kontraherende Stater afgivet følgende Erklæring:

De kontraherende Stater er enige om, at Anmodning om Oplysning angaaende Indholdet af den i en af Staterne gældende Lov bliver at fremsende fra vedkommende Justits- eller Udenrigsministerium og rettes, naar der spørges om dansk, finsk, islandsk eller norsk Lov, til Justitsministeriet, og naar der spørges om svensk Lov, til Udenrigsdepartementets Retsafdeling. Oplysninger skal altid meddeles i det Omfang, hvori der foreligger udtrykkelige Lovbestemmelser, og skal iøvrigt gives i den Udstrækning, Forholdene tilsteder.

København, den 19. November 1934.

(sign.) P. MUNCH.
(L. S.)

Allekirjoitettu Kööpenhaminassa yhtenä suomen-, islannin-, norjan-, ruotsin- ja tanskankielisenä kappaleena, ruotsinkielisen tekstin käsittäessä kaksi eri tekstiä, toisen Suomea ja toisen Ruotsia varten, marraskuun 19 päivänä 1934.

(sign.) ROLF THESLEFF.
(L. S.)

Päätöpyytäkirja.

Allekirjoitettaessa tänään Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välistä perintöä, testamenttia ja pesänselvitystä koskevaa sopimusta, ovat sopimusvaltioiden edustajat antaneet seuraavan selityksen.

Sopimusvaltiot ovat yksimielisiä siitä, että esitys, jossa pyydetään tietoa jossakin sopimusvaltiossa voimassaolevan lain sisällyksestä, on lähetettävä asianomaisesta oikeus- tai ulkoasiainministeriöstä ja osoitettava, milloin on kysymys Islannin, Norjan, Suomen tai Tanskan laista, oikeusministeriölle, ja, kun on kysymys Ruotsin laista, ulkoasiainministeriön oikeudellisten asiain osastolle. Tietoja annettakoon aina sikäli kuin nimenomaisia määräyksiä on laissa olemassa ja muutoin niin laajalti kuin olosuhteet sallivat.

Kööpenhaminassa, marraskuun 19.p:nä 1934.

(sign.) ROLF THESLEFF.
(L. S.)

Som skedde i Köpenhamn, i ett exemplar på finska, danska, isländska, norska och svenska språken, och försävt angär svenska språket i två texter, en för Finland och en för Sverige, den 19. november 1934.

Slutprotokoll.

I samband med undertecknandet denna dag av konventionen mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige om arv, testamente och boutredning hava ombuden för de fördragsslutande staterna avgivit följande förklaring:

De fördragsslutande staterna äro ense om att framställning om upplysning angående innehållet av den i någon av staterna gällande lag skall översändas från vederbörande justitie- eller utrikesministerium och ställas, där fråga är om dansk, finsk, isländsk eller norsk lag, till justitiedepartementet, och i fråga om svensk lag till utrikesdepartementets rättsavdelning. Sådan upplysning skall städse givas i den mån uttryckliga bestämmelser föreligga, och i övrigt meddelas i den utsträckning omständigheterna medgiva.

Köpenhamn, den 19. november 1934.

Gert í Kaupmannahöfn í einu eintaki á íslenzku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku, og að því er sænskuna snertir í tveim textum, öðrum fyrir Finnland og öðrum fyrir Svíþjóð, hinn 19. nóvember 1934.

Utferdiget i København i ett eksemplar på hvert av følgende sprog: norsk, dansk, finsk, islandsk og svensk, og for det svenske sprogs vedkommende i to tekster, en for Finnland og en for Sverige, den 19. November 1934.

Som skedde i Köpenhamn, i ett exemplar, på svenska, danska, finska, isländska och norska språken, och försåvitt angår svenska språket i två texter, en för Sverige och en för Finland, den 19 november 1934.

Under förbehåll om ratifikation av Kungl. Maj:t med Riksdagens samtycke.

(sign.) K. R. THYBERG.
(L. S.)

(sign.)SVEINN BJÖRNSSON.
(L. S.)

(sign.) EMIL HUITFELDT.
(L. S.)

Lokabókun.

Í sambandi við undirskriftina í dag undir samninginn milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um erfðir og skipti á dánarbúum hafa umboðsmenn samningsríkjanna gert eftirfarandi yfirlýsingu:

Samningsríkin eru ásátt um að beiðnir um upplýsingar um efni laga, sem í gildi eru í einhverju ríkjanna, skulu sendar af hlutaðeigandi dóms- eða utanríkismálaráðuneyti, og ef spurt er um dönsk, finnsk, íslensk eða norsk lög, séu þær sendar til dómsmálaráðuneytisins, en ef spurt er um sænsk lög, til réttardeildar utanríkismálaráðuneytisins (*utrikesdepartementets rättsavdelning*). Upplýsingar skal altaf gefa að svo miklu leyti sem skýr lagafyrirmæli eru fyrir hendi, og að öðru leyti eftir því, sem ástæður leyfa.

Kaupmannahöfn, hinn 19. nóvember 1934.

(sign.)SVEINN BJÖRNSSON.
(L. S.)

Slutprotokoll.

I forbindelse med undertegningen idag av konvensjonen mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige om arv og dødsboskifte har de befuldmægtigede for de kontraherende stater avgitt følgende erklæring:

De kontraherende stater er enig om at anmodninger om oplysning om indholdet av den i en av statene gjeldende lov skal oversendes fra vedkommende justis- eller utenriksdepartement, og rettes, når der spørres om dansk, finsk, islandsk eller norsk lov, til justisdepartementet, og når der spørres om svensk lov, til utenriksdepartementets rettsavdeling. Oplysninger skal alltid gis så langt uttrykkelige lovbestemmelser foreligger, og forøvrig meddeles i den utstrekning forholdene tilsteder.

København, den 19. November 1934.

(sign.) EMIL HUITFELDT.
(L. S.)

Slutprotokoll.

I samband med undertecknandet denna dag av konventionen mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om arv, testament och boutredning, hava ombuden för de fördragsslutande staterna avgivit följande förklaring:

De fördragsslutande staterna äro ense om att framställning om upplysning angående innehållet av den i någon av staterna gällande lag skall översändas från vederbörande justitie- eller utrikesdepartement och ställas, där fråga är om dansk, finsk, isländsk eller norsk lag, till justitiedepartementet, och i fråga om svensk lag till utrikesdepartementets rättsavdelning. Sådan upplysning skall städse givas i den mån uttryckliga bestämmelser föreligga, och i övrigt meddelas i den utsträckning omständigheterna medgiva.

Köpenhamn, den 19 november 1934.

(sign.) K. R. THYBERG.
(L. S.)

Förslag

till

Lag

om dödsbo efter dansk, finsk, isländsk eller norsk medborgare, som hade hemvist här i riket, m. m.

Sedan den 19 november 1934 mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge ingåtts en konvention om arv, testamente och boutredning, varder i anledning därav förordnat som följer:

Arv och testamente. Oskiftat bo.

1 §.

Hade dansk, finsk, isländsk eller norsk medborgare vid sin död hemvist här i riket, skall i fråga om rätt till arv efter honom svensk lag gälla. Där den döde icke vid dödsfallet sedan minst fem år här hade hemvist, skall dock lagen i hans hemland vinna tillämpning, såframt det yrkas av någon arvinge eller testamentstagare, vars rätt därav beror. Skulle enligt hemlandets lag arvet tillfalla staten, må ej sådant yrkande väckas.

2 §.

Vad i 1 § är sagt om rätt till arv skall äga tillämpning jämväl i avseende å lagstadgad rätt för efterlevande make att sitta i oskiftat bo då bröstarvinge ej finnes, så ock å sådan rätt till underhållsbidrag ur kvarlåtenskap som enligt hemlandets lag tillkommer arvinge utöver hans arvslott.

3 §.

Yrkande om tillämpning av hemlandets lag skall väckas inom sex månader från dödsfallet eller, om arvskifte äger rum efter utgången av sagda tid, sist vid arvskiftet. Sedan arvskifte skett, må ej i något fall den som deltagit i skiftet väcka sådant yrkande.

4 §.

Var den döde medborgare i fördragsslutande stat, vars lag tillägger efterlevande make rätt att, då bröstarvinge finnes, sitta i oskiftat bo, skall vad sagda lag därom innehåller tillämpas, där den döde ej sedan fem år hade hemvist här i riket. På rätten i den ort, där den döde hade hemvist, ankommer att, efter ansökan av den efterlevande, fatta beslut om hans övertagande av boet, att pröva fråga som eljest enligt den främmande lagen tillkommer särskild arvsdomstol (*skifterett*) eller annan myndighet, ävensom att, där jäm-

väl den efterlevande har hemvist här i riket, förordna god man för tillsyn å boet efter vad därom är särskilt stadgat.

5 §.

Har genom beslut av myndighet i främmande fördragsslutande stat efterlevande make förklarats berättigad att sitta i oskiftat bo, och yppas sedermera här i riket fråga huruvida bodelning skall äga rum under makens livstid eller eljest om makens rätt i boet, varde, där maken är medborgare i fördragsslutande stat, frågan bedömd enligt lagen i den stat, där beslutet meddelades.

6 §.

Har i enlighet med dansk lag träffats bestämmelse om förordnande av tillsyningsman för änka som vill sitta i oskiftat bo (*tilsynsværge*), vare bestämmelsen gällande allenast där änkan vid mannens död hade hemvist i Danmark. Tager änkan sedermera hemvist här i riket, upphøre tillsyningsmannens befattning, men gälle, där omyndig arvinge efter den döde finnes, vad för ty fall är särskilt stadgat om förordnande av god man.

7 §.

Den som enligt 1—4 §§ påkallar tillämpning av hemlandets lag skall, där det erfordras, visa, att förutsättningarna för sådan tillämpning äro för handen, så ock styrka innehållet av nämnda lag.

8 §.

Vid bodelning som i denna lag avses skall iakttagas vad i 3 och 6 §§ förordningen den 31 december 1931 om vissa internationella rättsförhållanden rörande äktenskap, adoption och förmynderskap är stadgat.

9 §.

Testamente efter den som vid sin död var medborgare i fördragsslutande stat och hade hemvist i sådan stat skall i avseende å formen anses giltigt, om vid dess tillkomst förfarits enligt lagen i fördragsslutande stat, där testamentet upprättades eller testator vid tiden för upprättandet hade hemvist eller var medborgare. Återkallelse av testamente vare gällande, om därvid förfarits enligt lagen i den av staterna, där testator vid återkallelsen hade hemvist eller var medborgare.

10 §.

Fråga om behörigheten att upprätta testamentet eller att återkalla detta skall bedömas enligt lagen i fördragsslutande stat, där testator hade hemvist vid den tid då åtgärden vidtogs. Hade han ej då sedan minst fem år hemvist i den staten, vare testamentet gällande jämväl om han enligt hemlandets lag ägde vidtaga åtgärden.

11 §.

Fråga om testamentets eller återkallelens ogiltighet på grund av testators sinnestillstånd eller på grund av svek, villfarelse, tvång eller annan otillbörlig påverkan skall bedömas enligt lagen i den av staterna, där han hade hemvist vid den tid då åtgärden vidtogs.

12 §.

Hade medborgare i främmande fördragsslutande stat vid sin död hemvist här i riket, skall svensk lag vinna tillämpning i fråga om bevakning och klander av testamente efter honom.

13 §.

Fråga om bindande verkan av arvsavtal med arvlätare, som vid sin död hade hemvist här i riket, eller av gåva, som han för dödsfalls skull givit, varde, där arvlätaren vid sin död var medborgare i fördragsslutande stat, bedömd enligt lagen i den av staterna, där han hade hemvist då rättshandlingen företogs.

Detsamma gäller fråga huruvida egendom som arvinge bekommit av arvlätaren under dennes livstid skall anses såsom förskott å arvet.

14 §.

Där i fördragsslutande stat särskilda regler gälla angående viss arvinges rätt till fast egendom med tillbehör eller om arvlätares befogenhet att genom testamente förordna om sådan egendom till förmån för viss arvinge, skola nämnda regler lända till efterrättelse beträffande egendom i den staten.

I fråga om rätt att genom testamente träffa fideikommissariskt förfogande angående fast egendom eller eljest till förmån för ofödda förordna om sådan egendom gälle ock lagen i fördragsslutande stat, där egendomen är belägen. Å rätt att sålunda förordna om lös egendom har denna lag ej avseende.

15 §.

Efterlämnar medborgare i fördragsslutande stat, som hade hemvist här i riket, adoptivbarn, skall, där beslutet om adoption meddelats i sådan stat och innefattar förbehåll om rätt för adoptanten att förfoga över sin kvarlåtenskap, det förbehåll här i riket gälla.

16 §.

Fråga om förverkande av rätt att taga arv eller testamente eller om arvlösgörelse varde, där arvlätaren vid sin död hade hemvist här i riket, bedömd enligt svensk lag, ändå att han var medborgare i annan fördragsslutande stat.

17 §.

Beträffande preskription av rätt att taga arv eller testamente efter medborgare i främmande fördragsslutande stat, som vid sin död hade hemvist här i riket, skall svensk lag lända till efterrättelse.

Den dödes gäld.

18 §.

Fråga om arvinges eller testamentstagares ansvarighet för gäld efter medborgare i fördragsslutande stat, som hade hemvist här i riket, eller för fullgörande av legat eller ändamålsbestämmelse enligt den dödes testamente varde bedömd efter svensk lag. Samma lag vare angående ansvarighet för fullgörandet av underhållsplikt, som ålåg den döde emot barn utom äktenskap eller dess moder.

Boutredning, bodelning och arvskifte.

19 §.

Vid boutredning, bodelning och arvskifte efter dansk, finsk, isländsk eller norsk medborgare, som vid sin död hade hemvist här i riket, skall förfaras i enlighet med svensk lag.

Har efterlevande make berättigats att sitta i oskiftat bo skall ock, såframt han är medborgare i fördragsslutande stat och vid sin död ägde hemvist här i riket, vid bodelning och arvskifte efter makarna förfaras enligt svensk lag. Detsamma gäller i fråga om bodelning, när denna skall äga rum under makens livstid och maken då har hemvist här i riket.

20 §.

Boutredning, bodelning och arvskifte, som avses i 19 § eller ock gäller kvarlåtenskap efter svensk medborgare som hade hemvist här i riket, skall omfattas all till boet hörande egendom i annan fördragsslutande stat.

21 §.

I fråga om efterlevande makes rätt att vid bodelning, varom i denna lag är fråga, uttaga viss egendom varde svensk lag tillämpad. Vad lagen i främmande fördragsslutande stat innehåller om rätt för efterlevande make att i visst fall innehålla vad som vid bodelning tillskiftas arvinge skall ej äga tillämpning vid bodelning här i riket.

22 §.

Twist om arv eller testamente efter dansk, finsk, isländsk eller norsk medborgare, som hade hemvist här i riket, eller om hans efterlevande makes rätt att övertaga boet såsom oskiftat eller om fordran mot dödsboet skall upptagas av svensk domstol. Har genom beslut av myndighet i främmande fördragsslutande stat efterlevande make, som är medborgare i fördragsslutande stat, förklarats berättigad att sitta i oskiftat bo, och hade maken vid sin död hemvist här i riket, ankomme på svensk domstol att upptaga twist om bodelning eller arvskifte efter makarna. Uppstår under makens livstid twist om bodelning eller eljest om makens rätt i boet, och har maken då hemvist här i riket, varde ock tvisten upptagen av svensk domstol. Äro parterna ense om twistens

upptagande i annan fördragsslutande stat, lände det till efterrättelse, dock ej där boet är föremål för behandling av testamentsexekutor eller av domstol förordnad boutredningsman eller skiftesman, eller tvisten avser klander av bodelning eller arvskifte i sådant bo eller av testamente.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen bestämmer men skall ej äga tillämpning, där arvlåtaren dött före ikraftträdandet, ej heller där efterlevande make suttit i oskiftat bo och den först avlidne maken dött före ikraftträdandet.

Fö r s l a g

till

L a g

om kvarlåtenskap efter den som hade hemvist i Danmark, Finland, Island eller Norge.

Sedan den 19 november 1934 med Danmark, Finland, Island och Norge ingåtts en konvention om arv, testamente och boutredning, varder i fråga om kvarlåtenskap efter den, som vid sin död hade hemvist i någon av dessa stater och var medborgare i någon av dem eller ock svensk medborgare, förordnat som följer:

1 §.

Hade medborgare i fördragsslutande stat vid sin död hemvist i Danmark, Finland, Island eller Norge, skall boutredning, bodelning eller arvs gifte, som där äger rum, omfatta den till boet hörande egendom, som finnes här i riket. Svensk domstol må ej med kvarlåtenskapen taga befattning i vidare mån än i denna lag sägs.

2 §.

På framställning av dödsboförvaltningen, har rätten i ort, där egendom efter den döde finnes, att förordna lämplig person att upprätta bouppteckning. I bouppteckningen skola upptagas boets tillgångar här i riket med angivande av värdet, så ock den gäld, för vilken sådan tillgång på grund av in-teckning eller eljest särskilt häftar. På framställning av dödsboförvaltningen har rätten ock att förordna lämplig person att omhändervaha den dödes här i riket varande egendom, intill dess den kan övertagas av dödsboförvaltningen; och har den som sålunda förordnats jämväl att, där egendomen är utsatt för förskämning eller snar förstörelse eller hastigt fallande i värde eller erfordrar alltför kostsam vård, föranstalta om försäljning av egendomen.

Göres å landet framställning, som nu är sagd, å tid då rättegångsdag ej inträffar, äge domaren meddela förordnande att gälla tills rätten fattat beslut i ärendet.

Finnes kostnad för sökt åtgärd böra förskjutas, äge rätten eller, på landet, domaren att, innan beslut fattas, av den som åtgärden påkallat kräva förskott med belopp, som prövas skäligt. Handling, som är avfattad på finska eller isländska språket, skall vara åtföljd av styrkt översättning till danska, norska eller svenska språket.

3 §.

Där någon, som hade hemvist i en av de främmande staterna, dött under uppehåll här i riket, skall, såframt han var medborgare i en av dessa stater

eller ock svensk medborgare, hans härvarande egendom, intill dess den övertages av dödsboförvaltningen, stå under sådan vård som är stadgad om egendom efter död man, som hade hemvist här i riket; dock skall ej i något fall på den som egendomen vårdar ankomma att föranstalta om bouppteckning.

4 §.

Är dödsbo som avses i 1 § föremål för offentligt skifte i någon av de främmande staterna och hörer till boet egendom här i riket, skall vad i den statens lag är stadgat om inskränkning i rätten att utmättningsvis njuta betalning ur dödsbo äga tillämpning å sagda egendom, dock ej i fråga om utmätning för skatt eller annan allmän avgift, som pålagts här i riket, eller fordrans uttagande ur egendom, som häftar såsom pant eller må kvarhållas till säkerhet för fordringen.

5 §.

Skall egendom som avses i 4 § säljas utmättningsvis, varde vid försäljningen och fördelning av köpeskillingen, tillämpat vad i 9 § lagen den 6 april 1934 om verkan av konkurs, som inträffat i Danmark, Finland, Island eller Norge, är stadgat om fordran som njuter förmånsrätt.

6 §.

Vad lagen i främmande fördragsslutande stat stadgar om att inskrivning i fastighetsbok eller domstolsprotokoll (*tinglysning*) utgör förutsättning för att rätt som uppkommit genom avtal eller annan rättshandling eller genom utmätning (*utlegg* eller *utpantning*) skall gälla emot dödsbo äge ej tillämpning beträffande egendom, som vid dödsfallet fanns här i riket.

7 §.

Vid tillämpning av de föreskrifter denna lag innehåller om egendoms befintlighet i viss fördragsslutande stat skall fordran som är grundad på löpande skuldebrev eller annat fordringsbevis, vars företeende utgör villkor för rätt att utkräva fordringen, anses befintlig där handlingen finnes, men annan fordran betraktas såsom befintlig i den stat, enligt vars lag boutredningen skall äga rum.

Registrerat fartyg eller luftfartyg skall anses befintligt i stat, där det har hemort.

8 §.

Har domstol i någon av de främmande staterna fattat beslut, att dödsbo efter medborgare i fördragsslutande stat som vid sin död hade hemvist i sådan stat skall behandlas av särskild arvsdomstol eller om boets överlämnande till boutredningsman eller testamentsexekutor eller till utredande eller skiftande av delägarna själva eller om efterlevande makes rätt att övertaga boet såsom oskiftat, vare beslutet gällande här i riket.

9 §.

Yppas tvist om arv eller testamente efter medborgare i fördragsslutande stat, som vid sin död hade hemvist i Danmark, Finland, Island eller Norge, eller om hans efterlevande makes rätt att övertaga boet såsom oskiftat, äge parterna överenskomma, att tvisten må upptagas av allmän underrätt här i riket; dock må det ej ske där boet är föremål för behandling av särskild arvsdomstol eller testamentsexekutor eller av domstol förordnad boutredningsman eller skiftesman eller tvisten avser klander av testamente, bodelning eller arvs-kifte efter någon som hade hemvist i Finland.

10 §.

Bestämmelserna om erkännande och verkställighet av dom eller förlikning i lagen den 2 december 1932 skola, där den döde var medborgare i fördragsslutande stat och hade hemvist i sådan stat, jämväl äga tillämpning å dom eller förlikning om rätt på grund av arv eller testamente, om efterlevande makes rätt eller om ansvarighet för den dödes gäld. De i 3 § samt 6 § under 3. i sagda lag givna särskilda bestämmelser om dom mot utebliven svarande skola dock vinna tillämpning allenast när domen rör efterlevande makes, arvinges eller testamentstagares ansvarighet för den dödes gäld.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen bestämmer men skall ej äga tillämpning, där arvlåtaren dött före ikraftträdandet, ej heller där efterlevande make suttit i oskiftat bo och den först avlidne maken dött före ikraftträdandet.

Förslag

till

Lag

om tillsyn i vissa fall å oskiftat dödsbo efter medborgare i Danmark, Finland, Island eller Norge.

Sedan den 19 november 1934 med Danmark, Finland, Island och Norge ingåtts en konvention om arv, testamente och boutredning, förordnas härigenom som följer:

1 §.

Där, jämlikt 4 § i lagen om dödsbo efter dansk, finsk, isländsk eller norsk medborgare som hade hemvist här i riket, efterlevande make, som jämväl här har hemvist, av svensk domstol förklaras berättigad att i enlighet med lagen i den dödes hemland övertaga boet såsom oskiftat, och maken är förmyndare för omyndig bröstarvinge efter den döde, förordne rätten god man att över boets förvaltning hava sådan tillsyn som enligt den främmande lagen åligger förmyndare eller förmynderskapsmyndighet.

2 §.

Det åligger överförmyndaren att utöva tillsyn över att gode mannen behörigen fullgör sitt uppdrag. Finnes god man icke vara lämplig, varde han entledigad, då det yrkas av överförmyndaren eller förhållandet eljest varder kunligt. Dör gode mannen, skall det av den, som har hans kvarlåtenskap i sin vård, anmälas hos rätten. Tager efterlevande maken hemvist inom annan rätts domvärjo, varde det av överförmyndaren anmält hos den rätt, som förordnat gode mannen; och pröve rätten, huruvida gode mannen ändock må bibehållas vid sin befattning. Varder han entledigad, göre rätten därom anmälan hos den andra rätten, och förordne denna god man i den entledigades ställe. Tager den efterlevande hemvist utom riket, vare gode mannens förordnande förfallet.

3 §.

Har efterlevande make, som hade hemvist utom riket, av myndighet i fördragsslutande stat förklarats berättigad att sitta i oskiftat bo, och bosätter sig maken sedermera här i riket, varde, där efter den döde finnes omyndig bröstarvinge för vilken maken är förmyndare, god man för arvingen förordnad av rätten i den ort, där maken tagit hemvist; och gälle om sådan god man vad i 1 och 2 §§ sägs.

4 §.

Påkallar god man eller överförmyndare arvode för uppdrag, som i denna lag avses, pröve rätten, huruvida och med vilket belopp arvode skall av den efterlevande gäldas.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen bestämmer men skall ej äga tillämpning i fråga om dödsbo efter den som dött före ikraftträdandet.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 7 april 1933.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, NOTHIN, SCHLYTER, WIGFORSS, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Schlyter, anmäler inom lagberedningen utarbetade, av motiv åtföljda förslag till dels konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge angående dödsbo, dels ock följande lagar:

- 1) lag om dödsbo efter dansk, finsk, isländsk eller norsk medborgare, som hade hemvist här i riket;
- 2) lag om kvarlåtenskap efter den, som hade hemvist i Danmark, Finland, Island eller Norge; samt
- 3) lag om tillsyn i vissa fall å oskiftat dödsbo efter medborgare i främmande stat.

Föredraganden hemställer, att lagrådets utlåtande över nämnda förslag måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten.

Ur protokollet:

Gösta Tidelius.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementetsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 17 november 1933.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Schlyter, anmäler ett av lagberedningen den 31 oktober 1933 avgivet betänkande (statens offentl. utredn. 1933: 35), däri under rubriken Lagberedningens förslag angående vissa internationella rättsförhållanden V sammanförts dels ett av särskilda delegerade uppgjort förslag till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om arv, testamente och boutredning jämte slutprotokoll, dels inom beredningen uppgjorda förslag till lagar, som betingas av Sveriges anslutning till konventionen, nämligen

1) lag om dödsbo efter dansk, finsk, isländsk eller norsk medborgare, som hade hemvist här i riket, m. m.;

2) lag om kvarlåtenskap efter den som hade hemvist i Danmark, Finland, Island eller Norge; samt

3) lag om tillsyn i vissa fall å oskiftat dödsbo efter medborgare i Danmark, Finland, Island eller Norge.

Föredraganden anför:

»Sedan de svenska delegerade efter förhandlingar med delegerade för de övriga nordiska staterna den 3 april 1933 framlagt provisoriska förslag till konvention i ämnet och till åtskilliga med konventionen sammanhängande lagar, har Kungl. Maj:t genom beslut den 7 i samma månad förordnat, att lagrådets utlåtande över förslagen skulle inhämtas. Sådant utlåtande avgavs den 12 juni 1933.¹ I samband med de under innevarande höst återupptagna förhandlingarna hava de provisoriska förslagen undergått jämkning i åtskilliga punkter, som varit föremål för lagrådets uttalanden. Med anledning av yrkanden från främmande delegationers sida hava därjämte, utan samband med lagrådets yttranden, gjorts vissa ändringar i förslagen. Dessa senare ändringar avse, enligt vad de delegerade i sitt nu anmälda betänkande omnämna, följande

¹ Utdrag av lagrådets protokoll i detta ärende återfinnes å sid. 108 i lagberedningens betänkande.

de delar av förslagen: a) artiklarna 4, 12 och 20 i konventionsförslaget samt b) 6, 13 och 21 §§ i förslaget till lag om dödsbo efter dansk, finsk, isländsk eller norsk medborgare, som hade hemvist här i riket, m. m.»

Föredraganden hemställer, att lagrådets utlåtande över nyssnämnda, under a) och b) upptagna delar av förslagen måtte för det i § 87 regeringsformen omnämnda ändamål inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:
Ragnar Kihlgren.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 4 december 1933.

N ä r v a r a n d e:

justitieråden ALEXANDERSON,
EKLUND,
regeringsrådet ASCHAN,
justitierådet GREFBERG.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 17 november 1933, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över dels *artiklarna 4, 12 och 20 av upprättat förslag till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om arv, testamente och boutredning*, dels ock *6, 13 och 21 §§ av upprättat förslag till lag om dödsbo efter dansk, finsk, isländsk eller norsk medborgare, som hade hemvist här i riket, m. m.*

Förslagen, som finnas bilagda detta protokoll, hade inför lagrådet i remitterade delar föredragits av justitierådet Erik Lind.

Lagrådet lämnade förslagen i nu granskade delar utan erinran.

Ur protokollet:
Ragnar Kihlgren.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 1 februari 1934.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Efter gemensam beredning med t. f. chefen för utrikesdepartementet, statsrådet Undén, anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Schlyter, frågan om godkännande av ett av delegerade för Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge avgivet förslag till konvention mellan nämnda länder om arv, testamente och boutredning.

Föredraganden anför:

»Den 11 april 1930 har Kungl. Maj:t beslutit att hos den danska, finska, isländska och norska regeringen göra framställning om inledande av förhandlingar genom delegerade för utrönande i vilken omfattning överenskommelse lämpligen kunde träffas mellan de nordiska länderna angående de internationellt-privaträttsliga reglerna om behandling av dödsbon m. m., ävensom för upprättande av förslag till dylika överenskommelser.

Med anledning av denna framställning hava förhandlingar i omförmälda ämnen ägt rum i Oslo den 26 januari—7 februari 1931, i Stockholm den 31 augusti—12 september 1931, i Köpenhamn den 8—27 februari 1932, i Oslo den 17 oktober—8 november 1932 och i Stockholm den 4—15 september 1933.

På grund av Kungl. Maj:ts förordnande hava från svensk sida i förhandlingarna deltagit ordföranden i lagberedningen f. d. presidenten friherre E. Marks von Würtemberg, presidenten B. Ekeberg och revisionssekreteraren, numera justitierådet E. Lind.

De svenska delegerade hava, med underdånig skrivelse den 3 april 1933, på grundvalen av dittills förda förhandlingar framlagt provisoriska förslag till konvention angående dödsbo samt till åtskilliga med konventionen sammanhängande lagar. Genom beslut den 7 i nyssnämnda månad har Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande över nämnda förslag skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas; och har sådant utlåtande avgivits den 12 juni 1933.

Under ytterligare förhandlingar, som i september 1933 ägt rum mellan samtliga delegerade, hava utarbetats reviderade förslag, vilka, åtföljda av motiv, av de svenska delegerade framlagts den 31 oktober 1933. I dessa förslag har

hänsyn tagits till lagrådets uttalanden, varjämte även i övrigt vidtagits vissa ändringar i de provisoriska förslagen.

Den 17 november 1933 har lagrådets utlåtande infordrats över de punkter i de slutliga förslagen till konvention och lagar, som ej tidigare varit föremål för lagrådets granskning; och har sådant yttrande avgivits den 4 december 1933, därvid förslagen lämnats utan anmärkning.

Huvudprinciperna i konventionsförslaget äro: att, när medborgare i någon av de fördragsslutande staterna avlider och vid sin död har hemvist i en annan av dessa stater, men fem år ännu ej förflutit från hans bosättning därstädes, lagen i den stat där han var medborgare skall, om sådant påyrkas, gälla i avseende å *rätten till arv* och efterlevande makes på lag grundade rätt att behålla boet, medan däremot, om han längre än fem år varit bosatt i den främmande staten, det är dess lagstiftning som skall lända till efterrättelse i nämnda hänseenden; att *testamente* efter medborgare i fördragsslutande stat skall i avseende å formen anses giltigt, om vid dess tillkomst förfarits enligt lagen i den av staterna där testamentet upprättats eller testator vid tiden för upprättandet hade hemvist eller var medborgare; samt att *boutredning*, bodelning och arvskifte efter medborgare i fördragsslutande stat, som vid sin död hade hemvist i annan av staterna, skall förrättas i enlighet med den senare statens lag och omfatta all till boet hörande egendom, som finnes i någon av staterna. Vid sidan av dessa huvudfrågor berör konventionsförslaget åtskilliga andra spörsmål inom arvs- och testamentsrättens område.

För närvarande förete de särskilda staternas lagar om arv och testamente sinsemellan betydande avvikelser, och någon utsikt för ett mera allmänt närmande på detta, av folkliga traditioner starkt behärskade område är knappast för handen. I denna situation ter sig som ett önskemål, att någon enighet uppnås om vissa internationellt-privaträttsliga principer rörande ifrågavarande ämne. Försök hava ej heller saknats att få till stånd en härtill syftande konvention mellan ett större antal stater. Särskilt har denna fråga varit föremål för uppmärksamhet å de internationellt-privaträttsliga konferenserna i Haag. De sex hittills hållna konferenserna av denna art hava samtliga ägnat ingående behandling åt hithörande problem och utarbetat förslag till konventioner, avsedda att tillträdas av det stora antal stater i olika världsdelar som deltagit i konferenserna. De meningsskiljaktigheter som framträtt, särskilt vid den senaste konferensen, synas emellertid giva anledning till en viss pessimism i fråga om utsikterna att under en överskådlig framtid uppnå en mera allmän överenskommelse. I själva verket kan det ock sättas i fråga, huruvida det skulle vara önskvärt att vårt land deltog i en för mera allmän anslutning öppen konvention, som medförde ovillkorlig förpliktelse att till utländsk dödsboförvaltning utlämna härvarande egendom.

Lättare att åstadkomma äro successionsrättsliga överenskommelser som äro avsedda att gälla mellan två stater eller inom en relativt begränsad statsgrupp.

Åtskilligt talar för avslutandet av en dylik överenskommelse mellan de nordiska länderna.

Vad beträffar vårt förhållande till *Finland* föreligger en den 9 april 1889 med Ryssland ingången konvention, vilken alltjämt äger giltighet i förhållande till det förutvarande storfurstendömet Finland. Denna konvention är emellertid ej väl avpassad efter finska rättsprinciper och även ur svensk synpunkt mindre tillfredsställande. I betraktande härav är det tydligen önskvärt att den ersättes av en mera tidsenlig överenskommelse. Den livliga förbindelse som råder mellan de båda länderna medför nämligen, att ofta nog ett dödsbo omfattar egendom i dem båda, eller att en medborgare i det ena landet bosätter sig i det andra och, utan att hava uppgivit sitt medborgarskap, där avlider. För närvarande förete de båda ländernas arvslagar sinsemellan betydande olikheter, bland annat i fråga om arvsrättens begränsning till vissa skyldskapsgrader; och om än det arbete på en ny ärvdabalk som pågår i Finland kan väntas i viss mån leda till återknytande av tidigare rådande rättsgemenskap på ifrågavarande område, kan det förmodas att på vissa ingalunda oviktiga punkter den finska lagstiftningen även framgent kommer att skilja sig från den svenska, samt att alltså de internationellt-privaträttsliga spörsmålen fortfarande komma att vara av betydelse i förhållandet mellan de två ländernas innebyggare.

Vidkommande *Danmark* och *Norge* är där gällande lagstiftning om kvarlåtenskap i åtskilliga fall helt avvikande från den svenska. Bland viktigare olikheter märkas, att arvsrätten där likasom i Finland omfattar en vidare krets av skyldemän än fallet numera är i Sverige, samt att efterlevande make äger en legal rätt att behålla boet i fall då bröstarvingar finnas. Därjämte föreligger i fråga om själva boutredningsförfarandet den betydelsefulla olikheten, att, medan i Sverige utredningen i princip ankommer på bodelägarna själva, det i Danmark och Norge alltid är en offentlig myndighet, »skifretten», som omhändertager, förvaltar och skiftar boet eller prövar, huruvida förutsättningarna för annat slags skifte äro för handen.

Även med de västliga grannländerna står, som bekant, vårt land i livlig beröring. Svenska medborgare äro till ej ringa antal bosatta i Danmark och Norge, och antalet här i landet bosatta danska och norska medborgare är även ganska avsevärt. Esomoftast förekommer också, att i kvarlåtenskapen efter en i Danmark eller Norge bosatt person ingå tillgångar här i landet, eller att, tvärtom, dödsbo efter någon här bosatt omfattar egendom i något av de västra grannländerna.

Önskvärt är alltså tydligen, att även mellan Sverige och dess båda västliga grannländer vinnes enighet om de internationellt-privaträttsliga principerna för dödsboutredning och skifte av kvarlåtenskap.

Vad angår *Island* — ett land vars rättsordning närmast överensstämmer med den danska — är en överenskommelse med detta land och Sverige av jämförelsevis underordnad praktisk vikt. För Danmark och Norge åter lärers Islands deltagande i en eventuell nordisk överenskommelse icke sakna reell betydelse; och då några sakliga betänkligheter häremot ej torde ur svensk synpunkt föreligga, samt det i och för sig måste anses önskvärt, att det nordiska samarbetet på rättens område omfattar det med vårt land stam- och rättsbe-

fryndade ölandet, måste det betraktas som en fördel att dess medverkan är att påräkna.

I sakligt hänseende är jag beredd att ansluta mig till de principer, på vilka konventionsförslaget är byggt, och jag har ej heller något att invända mot den närmare utformning dessa principer erhållit i förslaget eller mot dess övriga detaljer.

Jag tillåter mig alltså förorda, att Kungl. Maj:t godkänner konventionsförslaget. I sådan händelse bör detsamma, innan ratifikation ifrågakommer, underställas riksdagens prövning. Till frågan om de lagstiftningsåtgärder, som påkallas av en eventuell ratifikation, torde jag senare få återkomma.»

Föredraganden uppläser härafter ifrågavarande förslag till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om arv, testamente och bo-utredning samt hemställer, att förslaget måtte godkännas av Kungl. Maj:t.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Ragnar Kihlgren.

Utdrag av protokoll över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 1 februari 1934.

N ä r v a r a n d e :

Statsministern HANSSON, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Under erinran att Kungl. Maj:t denna dag på föredragning av chefen för justitiedepartementet beslutat godkänna ett förslag till konvention mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om arv, testamente och boutredning jämte slutprotokoll, hemställer tillförordnade chefen för utrikesdepartementet, statsrådet Undén, efter gemensam beredning med förstnämnde departementschef, att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga sändebudet i Köpenhamn O. A. H. Ewerlöf och vid förfall för denne tillförordnade förste legationssekreteraren vid beskickningen därstädes K. R. Thyberg att — under förbehåll om ratifikation av Kungl. Maj:t med riksdagens samtycke — underteckna en konvention jämte slutprotokoll i enlighet med nämnda förslag ävensom förordna att fullmakt för Ewerlöf och Thyberg skall i vanlig ordning utfärdas.

Till vad tillförordnade departementschefen under ovanstående punkt hemställt, däruti övriga närvarande statsrådsledamöter förena sig, behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall.

Ur protokollet:

Fritz Stackelberg.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementens ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 14 december 1934.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDEÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anför chefen för justitiedepartementet, statsrådet Schlyter:

»Enligt statsrådsprotokollet den 1 februari 1934 har Kungl. Maj:t godkänt ett av delegerade för Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge avgivet förslag till konvention mellan nämnda länder om arv, testamente och boutredning. Förslaget har godkänts jämväl av de övriga ländernas regeringar och den 19 november 1934 av regeringarnas befullmäktigade ombud undertecknats att såsom konvention gälla mellan länderna. Vid undertecknandet har från svensk sida gjorts förbehåll om ratifikation.

Såsom omförmälda statsrådsprotokoll utvisar, bör konventionen, innan ratifikation ifrågakommer, underställas riksdagens prövning. I samband härmed torde jämväl böra komma under bedömande spörsmålet om de lagstiftningsåtgärder, vilka för Sveriges del påkallas av en ratifikation av konventionen. Jag vill härmed erinra därom, att lagrådet den 12 juni 1933 avgivit utlåtande¹ över följande den 7 april 1933 till lagrådet remitterade provisoriska förslag till

1) lag om dödsbo efter dansk, finsk, isländsk eller norsk medborgare, som hade hemvist här i riket;

2) lag om kvarlåtenskap efter den, som hade hemvist i Danmark, Finland, Island eller Norge; samt

3) lag om tillsyn i vissa fall å oskiftat dödsbo efter medborgare i främmande stat.

I samband med förhandlingar, som av de delegerade återupptogs under hösten 1933, hava nämnda provisoriska förslag undergått jämkning i åtskilliga punkter, som varit föremål för lagrådets uttalanden, därvid hänsyn tagits till dessa. Bland annat hava sålunda rubrikerna till de under 1) och 3) upptagna lagförslagen erhållit en något ändrad avfattning. Med anledning av ändringar och tillägg som, utan samband med lagrådets yttrande, gjorts i konventionen, hava motsvarande ändringar och tillägg vidtagits i lagförslagen.

¹ Jfr noten ovan sid. 47.

Över dessa ändringar och tillägg har, såsom statsrådsprotokollet den 17 november 1933 utvisar, lagrådets utlåtande infodrats. Jag får nu anmäla lagrådets härutinnan den 4 december 1933 avgivna utlåtande, däri lagrådet lämnat förslagen i då granskade delar utan erinran.»

Föredraganden hemställer därefter, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition *dels* äska riksdagens godkännande av ifrågavarande konvention, *dels*, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga berörda tre delvis jämkade lagförslag.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att till nästkommande års riksdag skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Wilhelm von Schwerin.